

ПРАВНУК ВОЇНА УПА ЗАГИНУВ ПІД БАХМУТОМ

На Прикарпатті попрощалися з легендарним командиром українського війська Дмитром Коцюбайлом на псевдо «Да Вінчі». На фронт він пішов одразу з Майдану – 18-річним хлопцем, і створив один з найбоекватніших підрозділів ЗСУ. Першим з

добровольців отримав найвищу державну нагороду – звання Героя України із врученням «Золотої Зірки». Загинув 7 березня у боях за Бахмут.

Президент України Володимир Зеленський, Прем'єр-міністр Фінляндської Республіки Санна Марін, яка

перебувала в Україні з візитом та Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний взяли участь у церемонії прощання з Героєм України.

Церемонія прощання також відбулася в Михайлівському Золотоверхому соборі.

Фото: «УР»

«СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЮ СЛАВА!»

«Є рух на зміцнення нашої духовної незалежності. Суспільство це бачить. І я бачу схвалення українцями цих наших кроків – цілком законних. І ми продовжимо цей наш рух. Ми не допустимо, щоб у держави-терориста залишилась хоча б якась можливість маніпулювати духовністю нашого народу, руйнувати українські святині – наші лаври – або красти з них будь-які цінності.

Ми зараз живемо у той час, коли всі історичні складнощі для України можемо перемогти. Можемо! Якщо будемо берегти нашу єдність, одне одного і нашу державу. Я дякую всім, хто дбає про

Україну та українців! Я дякую всім, хто дбає про нашу єдність – і про єдність світу заради України! Дякую кожному і кожній, хто зараз у бою за незалежність нашої держави!

Світла пам'ять усім, хто віддав своє життя за Україну! Усім, кого ми згадуємо, коли говоримо «Слава Україні!».

Сьогодні я присвоїв звання Героя України Олександр Мацієвському. Солдату. Людині, яку знатимуть всі українці. Людині, яку пам'ятимуть вічно. За його хоробрість, за його впевненість – в Україні – і за його «Слава Україні!».

Герою слава!
Героям слава!
Україні слава!»

Фото: «УП»

Більше... ст. 3

Звернення Володимира Зеленського наприкінці 382-го дня війни

ПОМАХАВ ПАЛЬЧИКОМ

«Хочу висловити солідарність із тими, хто постраждав від війни, із тими, хто втратив

близьких, із тими, хто був змушений тікати заради виживання.

Нещодавні шокуючі кадри вбивства українського військовослужбовця без суду й слідства є ще одним трагічним нагадуванням про те, що закони війни мають суворотримуватися».

Фото: ОПУ

Антоніо Гуттеріс,
генеральний секретар
ООН у Києві

Більше... ст. 2

Переживаємо найтяжчі часи. З усіх сторін дивляться на наш край та на наш народ, як на здобич. А ми в той саме час манифестуємо з найбільшою радістю, бо в житті нашого народу досягнули ми ту мету, яка означає, що нашим краєм, нашим народом, буде управляти своя влада.

Юліян Ревай, міністр уряду
Карпатської України, 12
жовтня 1938

Хоч як складеться політична махінація, хоч як можуть із нами гратися (...), але той відпір прийде і хай ворог знає, що сюди прийде лише гостем, а не господарем, бо господарем були, є і будемо тут ми! — з виступу на засіданні Сойму перед прийняттям закону про незалежність Карпатської України, як його референта.

Фото: Вікіпедія

ЗУСТРІЧ ГЕНЕРАЛІВ

Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний у вівторок, 7 березня, зустрівся із генералами США, Великої Британії та Польщі. Він обговорив з ними хід бойових дій в Україні та постачання військової допомоги.

"Сьогодні провів дуже важливу зустріч для України. Радий бачити своїх друзів-колег", — написав Залужний у своєму "Telegram-каналі".

Головнокомандувач ЗСУ зустрівся з Верховним головнокомандувачем Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі – Командувачем ЗС США у Європі генералом ЗС США Крістофером Каволі, Начальником Штабу оборони Великої Британії адміралом сером Тоні Радакіном, начальником Генерального штабу Збройних сил Республіки Польща генералом Раймундом Анджейчаком, Командувачем групи сприяння безпеці України генерал-лейтенантом Антоніо А. Агuito.

Фото: «Телеграм» Валерія Залужного

«АБО І В КИЇВ, І В МОСКВУ, АБО НІКУДИ»

Папа Римський Франциск готовий відвідати Україну, але лише за умови, що після цього обов'язково відвідає столицю росії. Про це голова католицької Церкви розповів в інтерв'ю «La Nación».

«Я бажаю поїхати в Київ. Я хочу поїхати в Київ. Але за умови, що поїду в Москву. Я відвідаю або обидва місця, або жодного», — заявив папа.

Папа визнав, що наразі відвідати Москву він не може, але «це не неможливо»: «Сподіваюсь, що ми зможемо це здійснити. Але ніяких обіцянок немає».

«Гомін України»: Краще НІКУДИ!

СЛАВА УКРАЇНІ! – ГЕРОЯМ СЛАВА!

ФРАЗА-СИМВОЛ НА ВІКИ

Днями російські окупанти розстріляли беззбройного українського полоненого – військовослужбовця 30-ї окремої механізованої бригади Тимофія Шадуру. Вороги знавісніли, коли Герой вимовив їм у вічі "Слава Україні".

Близько 80 років тому тисячі воїнів УПА та підпільників ОУН гинули в страшних тортурх від рук чекістів. Перед смертю вони також вигукнули "Слава Україні!", бо знали за що воюють.

Як і чому українців вбивали за гасло "Слава Україні!"

Гасло з вуст українського Героя – "Слава Україні!" – за мить до його смерті, вимовлене в очі російським окупантам, налякало їх сильніше, ніж будь-яка зброя.

Історик, майор ЗСУ Юрій Юзич розповів: попередники сучасних російських ординців – інші окупанти української землі також вбивали українських патріотів, які вигукнули патріотичний клич "Слава Україні!".

Перший такий відомий випадок стався в березні 1919 року у центрі Львова, на Ци-

таделі. Перед розстрілом звичайні сільські юнаки із передмістя вигукнули: "Слава Україні!". Цих хлопців звинуватили в розвідувальних діях на користь української армії. Їхні прізвища – Фолис і Саламонович (за іншими даними цим другим був ремісник Єремійчук). Окупанти прив'язали хлопців до спеціально вкопаних стовпів, зв'язали руки колючим дротом, на плечах намалювали крейдою хрест – там, де серце, – і вистрелили у спину.

Михайло Фолис був випускником академічної гімназії у Львові, єдиним сином депутата австро-угорського парламенту у Відні отця Йосифа Фолиса. Батько був відомим священиком. Його сина, 27-річного Михайла, розстріляли за рішенням польського військово-польового суду за недоведену дію на користь українців у січні 1919 року.

У березні 1939 року мадяри масово розстрілювали полонених вояків Національної оборони Карпатської України та активістів "Карпатської Січі". Більшість із Героїв вмирала, вигукнувши "Слава Україні!". Що цікаво, так помирали не лише українці, захи-

щаючи українське Закарпаття. Серед розстріляних на Красному полі був і угорець на ім'я Францко.

До речі, у групі Францка був чотар Юрко Пекар, активіст місцевого Пласту. Йому прив'язали на шию камінь і смертельно пораненого, як і інших таких тоді українських вояків, кинули в Тису. На камені написали: "Так згинуть всі українці". Помираючи, Пекар вигукнув: "Слава Україні!".

У наступні 20 років саме так загинули тисячі вояків і воячок УПА та підпільників і підпільниць ОУН.

Шоковані героїзмом і сміливістю українських Героїв чекісти казали: "Ти його кишки на руку намотуєш, а він тобі з усмішкою: "Слава Україні".

У 2023 році російські окупанти за гасло "Слава Україні" знову розстріляли українського Героя. Героя, який боровся за вільну, соборну і незалежну Україну – як і його славетні предки. Він не побоявся вигукнути у вічі окупантам слова, яких вони бояться більше за будь-яку зброю.

Марія Волошин, «24 канал»

ЗУСТРІЧ У КИЄВІ

Президент України Володимир Зеленський зустрівся із генеральним секретарем ООН Антоніо Гутеррішем, який прибув із візитом до Києва.

"Радий вітати сьогодні у Києві – вже втретє з початку повномасштабної російської агресії – генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Антоніо Гутерріша та делегацію ООН. Дуже важливо, що саме в Києві ми говоримо про те, як повернути мир та міжнародну безпеку, повну силу Статуту ООН – тим нормам, які однаково важливі для всіх народів Землі", – написав Зеленський.

Гутерріш: «Наша кінцева мета – справедливий мир в Україні згідно зі Статутом ООН»

Кінцевою метою ООН у контексті розв'язаної російською війни проти України є досягнення справедливого миру згідно зі Статутом ООН та міжнародним правом.

Про це сказав генеральний секретар ООН Антоніо Гутерріш під час спілкування зі засобами масової інформації у Києві разом із Президентом

Володимиром Зеленським.

«Позиція ООН абсолютно чітка – російське вторгнення в Україну є порушенням Статуту ООН та міжнародного права. Суверенітет, незалежність, єдність та територіальна цілісність України мають бути збережені згідно з міжнародно визнаними кордонами України. Наша кінцева мета також зрозуміла – справедливий мир згідно зі Статутом ООН та міжнародним правом і резолюцією Генеральної асамблеї з приводу річниці початку війни», — сказав Гутерріш.

Він додав, що поки цього не досягнуто, ООН продовжить працювати задля полегшення страждань людей в Україні та мінімізації глобальних наслідків війни.

Генсек ООН також висловив солідарність із постраждалими від війни – тими, хто втратив близьких, був змушений тікати від російської агресії, тими, хто втратив життя.

«Ми маємо забезпечити ефективну відповідальність

стосовно цього», — наголосив Генеральний секретар.

Зеленський обговорив із генеральним секретарем ООН проблему повернення викрадених українських дітей

Президент Володимир Зеленський наполягає на порятунку українських дітей, викрадених росією, а також поверненні всіх депортованих росіянами українських громадян і полонених військовослужбовців.

«Говорили про масштабне викрадення росією наших українських дітей і про те, як врятувати їх від цього геноциду, як повернути їх додому, до рідних. Я дякую пану генеральному секретарю за підтримку нашої позиції щодо особливо чутливих питань», — сказав голова держави.

Зеленський також наголосив, що росія силою вивезла сотні тисяч українців.

«Ми маємо повернути всіх наших громадян додому, і наших воїнів, яких утримують у російському полоні, — вони всі мають бути звільнені», — підкреслив Президент.

ПРЯМА МОВА

Голкіпер команди Футбольного клубу «Минай» Олександр Бандура про розстріл українського полоненого:

Відео страти нашого героя бачив уже кожен українець. Ніколи не забудемо й не пробачимо раш*стам ні цей, ні жоден інший кровавий злочин вчинений на нашій землі. Нам протистоїть армія нелюдей. Щодня росіяни доводять, що не мають права на існування. 20 лютого 2014 року, коли росіяни злочинно захопили Крим, вони почали сіяти на нашій землі тільки смерть та руйнування. У нас найсильніша армія. А наші військові – герої не тільки України, але й всього цивілізованого світу! Ми покладаємось на них і віримо у перемогу. Герою Слава! Героям Слава!

Українська поетеса, бойовий медик, а нині військовослужбовця морської піхоти Ярина Чорногуз запропонувала встановити пам'ятник незламному герою на розі бульвару Тараса Шевченка та вулиці Хрещатик, де до 2013 року стояв монумент Леніну. Про це вона написала на своїй сторінці у «Facebook».

«Коли була у відпустці в Києві, то побачила, що постамент, з якого скинули головного творця совдепії, порожній. Здається, після відео з нашим бійцем, який відмовився в полоні зняти шеврон з українським прапором, спокійно з цигаркою в руках подивився в очі окупантам перед розстрілом і сказав: „Слава Україні!“ — є той, хто має завжди стояти з цією цигаркою на розі Хрещатику та бульвару Тараса Шевченка». Вона також запропонувала викарбувати на пам'ятнику поруч з його ім'ям слова, які приписуються Степану Бандері: «І прийде час, коли один скаже: «Слава Україні!», а мільйони відповідатимуть «Героям слава!».

КАНАДА ПРОВОДИТЬ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКИХ САПЕРІВ ТА МЕДИКІВ

Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо та міністр оборони країни Аніта Ананд оголосили, що Канада направила сім медичних техніків та медичних асистентів Збройних сил Канади з підрозділів охорони здоров'я Збройних сил Канади до Польщі, де вони навчатимуть військовослужбовців Збройних Сил України навичкам, необхідним для ефективного порятунку життя в бойових ситуаціях.

Про це йдеться у повідомленні оборонного відомства Канади.

Канадські медичні інструктори будуть інтегровані в навчання під керівництвом Польщі, яке зосереджується на передових тактичних медичних навичках, з особливим акцентом на бойовій живучості. Оскільки навчання розпочнеться з березня, кожна серія тренувань триватиме приблизно один місяць.

ЯКА ДЕРЖАВА ВРЯТУВАЛА УКРАЇНУ У ПЕРШІ ДНІ ВІЙНИ

Розпочавши військову підготовку українських бійців після російської анексії Криму в 2014 році, Канада зробила вирішальний внесок в обороноздатність України на початку російського вторгнення в лютому 2022 року.

Канада зрозуміла важливість того, що відбувається в Україні раніше за багатьох інших, у тому числі європейців. Про це заявила президентка Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн, яку цитує "Spiegel".

"Я не можу переоцінити це: Канада врятувала Україну в перші кілька днів", – сказала вона у своїй промові в парламенті в Оттаві.

Фон дер Ляєн також подякувала прем'єр-міністру Канади Джастіну Трюдо за співпрацю в наданні допомоги Україні.

"Все, що ми зробили для України, ми зробили разом", – підкреслила вона.

ПЕРЕД СМЕРТЮ СКАЗАВ ВОРОГАМ В ОЧІ: «СЛАВА УКРАЇНІ!»

Розстріляному, але не скореному воїну ЗСУ пропонують присвоїти звання Героя

Міжнародний трибунал, який рано чи пізно судитиме росію за її масштабні злочини проти людяності, серед тисяч фактів учинених агресором звірств побачить і сцену цинічної публічної страти полоненого українського воїна. Здичавілі окупанти настільки відчували свою безкарність, що зняли цю жахливу розправу на відео. Злочинне дійство росіян своєю жорстокістю приголомшило українське суспільство, викликало шквал обурення у всьому світі.

Це стало черговим підтвердженням того, що їхні каральні акції у Бучі, Ірпені, Бородянці, Маріуполі, у багатьох інших українських містах і селах — не епізод, а система, потворне обличчя «рузського міра», уся сутність кривавого путінського режиму, прощення якому немає.

Ці моторошні кадри неможливо дивитися без корвалолу. В якомусь ліску стоїть захоплений ворогами беззбройний, виснажений, але повний гідності військовослужбовець ЗСУ. Стоїть і затягується останньою перед своєю смертю цигаркою. Щоби принизити українського воїна, росіяни наказують йому зняти шеврон із синьо-жовтим прапором. Воїн відмовляється. Каже ворогам: «Слава Україні!» — а у відповідь разом із грубою російською лайкою лунає довга автоматна черга...

Що скажуть на це деякі західні лідери, які вис-

тупають за те, щоб «не заганяти путіна в кут», щоб погоджуватися на «мирні» переговори з ним? Невже і цього ролика їм замало, щоб збагнути очевидне: із цим тираном і його світою по-людськи розмовляти не можна. Бо вони — нелюди!

Безстрашний український воїн, який, незважаючи на близьку загибель, гордо дивиться окупантам в очі, викликаючи у них скажену лють, і в останні секунди свого життя прославляє рідну Україну — не виняток. Це один із багатьох таких же незламних наших співвітчизників, які щодня роблять героїчні вчинки. Це своєрідне продовження мого земляка з Бережан Віталія Скакуна, який, щоб затримати танкову колону окупантів, разом зі собою підірвав міст. Це відлуння подвигу молодого українського прикордонника на острові Зміїному, який на пропозицію орків здатися послав російський військовий корабель у відомому напрямку. Таких героїв не злічити... Україна їх не забуде!

Президент України Володимир Зеленський заявив, що окупанти вбивають українців за одне лише слово та мрію про Україну. І запевнив, що виконавців звірячого вбивства буде знайдено. СБУ відкрила кримінальне провадження за статтею про порушення законів і звичаїв війни. Голова

українського МЗС Дмитро Кулеба закликав прокурора Міжнародного кримінального суду Каріма Хана розслідувати розстріл окупантами українського військовополоненого. А депутати Верховної Ради вважають, що після того, як буде встановлено особу розстріляного воїна ЗСУ, голова держави повинен присвоїти йому Героя України.

...
Він їх дотис, розмазав, переміг!
Хоча й стояв без шолома, беззбройний.
Коротким гаслом. Змістом слів достойних
Їх рубонув, як шаблею, навскіс.
Вони бояться... Навіть одного.
Коли за ними перевага в силі.
І істерична черга із АК
Підтвердження страху цієї цвілі.
Слова Солдата хвилю підіймуть
І гримоне незламная держава
Відозвою із тисячі стволів,
Свинцем і сталлю: Всім Героям Слава!!!

В. СКОРОСТЕЦЬКИЙ. 06.03. 2023
(джерело — «Facebook»)

...

Іван Фаріон, «ВЗ»

ЗВІРСТВА, ЯК ОСОБЛИВА ІСТОРИЧНА ТАКТИКА РОСІЇ

Вбивство українського воїна російськими агресорами, людини без зброї, яка ніяк не могла становити небезпеку для своїх вбивць, ще раз нагадало нам якою є російська армія.

Звірства – шлях росіян до імперії

Звісно, ця армія вже здійснила на українській землі чимало злодіянь – Буча, Ірпінь, Маріуполь, Ізюм. Це лише декілька назв українських міст, які стали символами звірства російських збройних сил.

Але все одно кожного разу, адже так влаштована людська природа, ми не можемо зрозуміти, чим продиктована така неймовірна та нелюдська агресія, така відверта неповага до людського життя, до простих і зрозумілих кожній людині цінностей, які відділяють її від звіра.

Однак такою були і стратегія, і тактика російської держави з часів її існування, з часів московського

князівства, потім російської імперії, згодом радянського союзу, а тепер – росії владіміра путіна. Звірство – це дорога росіян до імперії. Звірство – це дорога росіян до перемоги над своїм ворогом, цей ворог має бути фізично знищений.

Так московське князівство діяло, коли приєднувало до себе Рязанське. Так діє росія через століття, коли ухвалила рішення про приєднання до себе українських земель. Вона вирішила вигнати з території, яка має стати інтегрованою частиною росії, тих, хто бажає жити в незалежній, демократичній Україні.

Українські воїни – ціль номер один для ворога

Захисники України – це перша мета російських агресорів. Ворог хоче знищити всіх, хто може захищати Україну, щоб вони не могли захистити тих, що будуть знищені після захоплення земель,

які путін і більшість його земляків вважають "історичними землями росії".

Досить простий і зрозумілий рецепт. Рецепт – який у ХХ столітті називався рецептом створення нацистської ідеології. Рецепт – який ще раз показує наскільки уважно путін вивчав спадщину Адольфа Гітлера і наскільки цією спадщиною просякнуті його співгромадяни.

Варто сказати, що ми маємо пам'ятати про кожен такий злочин, щоб тоді, коли війна закінчиться, ми могли покарати військових злочинців. Ми повинні передати тим, хто буде жити в Україні після нас, пам'ять про ці злочини, щоб забезпечити наших нащадків від намагання знову знайти дорогу до москви. Таких буде чимало вже найближчими роками й першими роками після закінчення війни. Такою є сутність тих процесів, які відбуваються на наших землях.

Віталій Портников, «24 канал»

ОКУПАНТ УБИВАЄ ЗА САМ ФАКТ, ЩО МИ УКРАЇНЦІ, ЗА ОДНЕ СЛОВО ПРО УКРАЇНУ

Зі звернення Президента Володимира Зеленського

...

Окупант убиває за сам факт, що ми українці. За одне тільки слово про Україну. За нашу мрію про Україну. За наше життя – життя українців. І ми знищуємо окупанта всюди – всюди, де це дає результат для України. Бахмут дав і дає один із найбільших результатів за час цієї війни, за час усієї битви за Донбас.

І я дякую кожному солдату, хто б'ється на цьому найскладнішому напрямку. Хто б'ється за всі частини нашої держави, на всіх напрямках.

Ми боронимо й будемо боронити кожен частинку України. Настане час – звільнимо кожне місто, кожне село нашої держави. І змусимо

окупанта відповісти за кожен постріл проти України, за кожну підлість проти українців. Якщо зможемо юридично – значить, юридично. Зброєю – значить, зброєю.

Завдяки нашій єдності, завдяки нашій рішучості, завдяки тому, що ми цінуємо всю Україну й кожного українця, ми точно знаємо результат цієї війни. З перших днів війни знаємо.

В Україні завжди звучатиме: «Слава Україні!» І мільйони завжди відповідатимуть: «Героям слава!» Завжди саме так буде.

Україна не забуде подвигу кожного й кожної, чий життя навіки дали волю для України.

Сьогодні з'явилося відео, як окупанти по-звірячому вбили воїна, який хоробро сказав їм у вічі: «Слава Україні!»

Хочу, щоб ми всі разом, у єдності відповіли на його слова: «Героям слава! Героям слава! Україні слава!»

І ми знайдемо вбивць.

Я дякую всім, хто зараз у бою за Україну! Дякую кожному й кожній, хто допомагає Україні!

Вічна пам'ять і шана всім, хто віддав своє життя за свободу для нашого народу!

Вічна пам'ять і шана всім українським героям різних часів, які мріяли й боролися за волю для України!

**Україна переможе!
Слава Україні!**

Українство без Кордонів

УКРАЇНСЬКІ БІЖЕНЦІ У США: ІСТОРІЇ РОДИН,
ЯКІ АДАПТУЮТЬСЯ ДО НОВОГО ЖИТТЯ

Підпис: Дружина президента США Джилл Байден вітається із дівчинкою-втікачкою від війни. Ужгород, 8 травня 2022 р.

США від початку повномасштабної війни росії в Україні прихистили понад 80 тисяч біженців у рамках програми «Єднання для України» (U4U). Такі дані оприлюднила Імміграційна служба США. Значна частина переселенців – діти, яким вимушено довелося звикати до життя в незнайомій країні та нових обставинах. Деякі з них, попри різницю в часі, продовжують наполегливо вчитися в українських школах дистанційно. Інші звикають до американських шкіл, садочків та університетів. «Голос Америки» поговорив із українськими біженцями у США.

Киянка Марина Григор'єва та троє її дітей часто пригадують перші дні війни, які вони провели в коридорі ківської багатоповерхівки. Діти згадують, як їли в коридорі бублики, а від гучних звуків з аеропорту в Гостомелі, де на початку війни точилися бої, ховалися під ковдрами. За кілька днів сім'я перебралася на підземний паркінг.

«Ми спали в одязі, в шапках, на паркінгу було дуже холодно. Я зробила для Дар'ї зі стільців ліжечко, поклала її туди, накрила ковдрою, Олексій спав, сидючи на стільці. Я дві ночі просто ходила по паркінгу, щоб не заснути і оберігати дітей», – пригадує Марина.

Сім'я до останнього не хотіла залишати Україну. В дорогу зібралися, коли молодшого сина почало нудити від страху.

Про сумну мандрівку досі нагадують записки, які Марина про всяк випадок лишила в дитячих курточках.

«Щоб моїх дітей не загубили і знали, чий це діти, або щось трапиться з усіма, щоб нас могли ідентифікувати, я написала дітям їхні ім'я, прізвища, по батькові, номер телефону рідних».

Сім'я виїхала з Києва до Польщі, а звідти – до Німеччини, де прожила 5 місяців. Німецька родина приймала їх як друзів, а розрадою для дітей стали собаки, які жили в німецькій родині.

Згодом сім'я вирушила до

США. Планували лише на кілька місяців, тож діти не пішли до американської школи. Втім довелося затриматися, і старший син – одинадцятикласник Руслан – продовжує вчитися в українському ліцеї онлайн. Через різницю в часі уроки в нього припадають на ніч.

«Я прокидаюся о 12 або о 1 годині ночі, вмиваюся і сідаю за уроки. В перервах можу музику послухати чи підготуватися до наступного уроку. До ранку я ось так навчаюся», – розповідає Руслан.

Попри незвичний графік дня, Руслан каже, що уроки запам'ятовує, особливо історію України. Він хоче вступити до українського університету, але перед цим мріє про випускний вдома.

Його молодший брат, семирічний Олексій, теж пішов у США в українську школу, дистанційно в перший клас. Перша вчителька Олексія надсилає завдання і перевіряє їх, а пояснює все мама, тож прокидатися вночі йому не потрібно. Своїх однокласників Олексій бачив лише на фото та відео. Улюблений предмет Олексія відповідає ситуації в Україні.

«Мені найбільше подобається виховна година. Там розповідають, що не можна брати підозрілі предмети, а якщо чуєш тривогу, то треба ховатися в бомбосховище», – каже Олексій.

Також Олексій займається онлайн-шахами з учителем

з України. Онлайн хлопчик навіть навчається гри на фортепіано. Він ставить на штатив смартфон, а з екрану його вчителька з України слідує, чи правильно він натискає клавіші.

Марина розповідає, що попри зовнішній спокій саме семирічному Олексію з усіх дітей переїзди далися найскладніше. Він постійно запитує, коли вони повернуться додому. Морально сім'ю дуже підтримують американці.

«Коли я розповідала, звідки ми, з якої країни, з якого міста, вони прикладали руку до серця і казали: «Ми стоїмо за Україну!» ... Ми не знаємо мови, але намагаємось навчатися. І коли намагаєшся розмовляти з американцями, вони дуже терпляче ставляться до цього і допомагають».

Перший день війни чудово пам'ятає і дев'ятикласник Дмитро Френкель, який прибув до США з Харкова: «24-го я спершу зайшов у 'Viber' і побачив, що скасували заняття у школі, подумав, це класно! А потім побачив на сторінці 'Instagram' Зеленського чи Терехова, що оголосили військовий стан, я все зрозумів, пішов до мами, вона вже пакувала валізи».

Навесні у восьмий клас Дмитро ходив у дві школи: онлайн в українську, та стаціонарно в американську. Втім продовжувати освоювати дві програми було складно, тож від онлайн-навчання восени відмовився.

«Українська та американська школи різні майже в усьому. Тут у мене перерви коротші – 5 хвилин замість 15, але є довга на обід і це мені дуже подобається. Уроки у США набагато легші, уроків менше. Якщо в Україні у мене була біологія, фізика, хімія, алгебра та геометрія, тут у мене лише математика і хімія, у наступному році буде біологія».

Дмитро розповідає, що освоївся в американському класі легко, бо добре знав англійську мову, підтримували однокласники і вчителі. Хоча сумує за Харковом, шукає плюси там, де перебуває зараз.

«Сумую за друзями, за нашою квартиркою, за школою, не можу сказати, що тут гірше або краще, але просто так трапилося, все змінилося».

Знання мови було одним із головних факторів для адаптації дітей в колективі, розповіла Наталія Іоффе, освітня волонтерка зі штату Нью-Джерсі, яка допомагала облаштовуватися переселенцям з України. Проте Америка добре пристосована до потреб емігрантів, і українці це відчули.

«Коли сім'ї почали прибувати, особливо, коли батьки не розмовляли англійською, я допомагала їм ходити на співбесіди. У школах у США є спеціальні години, під час яких спілкуються з мігрантами чи біженцями, їм надають перекладачів. Вони сідають з дитиною, роблять тест і вирішують, якого рівня мовної підтримки дитина потребує, також допомагають перекласти документи. Якщо немає всіх потрібних вакцин, їх роблять безкоштовно», – розповіла Іоффе.

Крім безкоштовного мовного супроводу у школах, у США пропонують психологічну підтримку українським дітям, які відчувають тривожність, а часто також депресію від розлуки з рідними і друзями, розповіла психо-

логиня Ніна Малиновська: «Я працюю волонтеркою з підлітками в Канаді та США. Тут є багато підтримуючих програм спеціально для дітей мігрантів, зокрема для українців. Підлітки – найбільш уразлива категорія, бо трохи менші діти класно адаптуються, граються, програма в них набагато легша, ніж в українських школах».

Попри різні обставини, за словами психологині, передусім стан дитини залежить від дорослого, який поруч із нею: «Якщо дорослі розгублені, і не знають: залишатися чи повертатися, якщо всю тривогу та дезадаптованість транслують на дитину, то дитина сприймає це як вірус, психіка розкитується. Моя порада – сприймати цю ситуацію як те, що зробить нас ще більш різноманітними, ще більш адаптованими до світу, і ти можеш привезти це собі в країну».

Із початку широкомасштабного нападу Росії 24 лютого 2022 року на Україну третина населення змушена була залишити свої домівки, а 17,6 мільйона людей всередині країни потребують термінової гуманітарної допомоги, повідомляє «UNHCR Ukraine» – Агентство ООН у справах біженців в Україні.

- Усього з 24 лютого з України до інших країн виїхало понад 17 млн. людей.
- Найбільше біженців із загальної кількості виїхали до Польщі – 8,683,718 осіб, Угорщини – 2,007,706, Румунії – 1,770,992, Словаччини – 1,068,828, Молдови – 739,438.
- Понад 9 мільйонів українців вже повернулося додому, попри продовження війни.
- Через бойові дії, які все ще йдуть на сході та півдні, а також масштабні руйнування будинків та інфраструктури далеко за їх межами, потреби мільйонів людей зараз більше, ніж будь-коли, наголошують в ООН.

Фото і текст
«Радіо Свобода»

УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРЯНКА ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ СТАЛА
ДЕПУТАТКОЮ БЕРЛІНСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ

Лілія Усік стала першою в історії українкою, якій вдалося увійти до складу парламенту Берліна.

Про це повідомляє «Deutsche Welle».

Пані Лілія родом із Костянтинівки, що на Донеччині. До Німеччини вона приїхала 12 років тому на навчання, згодом почала працювати в бундестазі в бюро різних депутатів.

В інтерв'ю виданню Лілія Усік поділилась, що в Бундестазі вона займалася темою України та правами людини. Після окупації Криму вона почала працювати з темами медіа, фейкових новин, оборони та безпеки.

«Коли я сюди приїхала, українська діаспора ще не була така велика. Активні діаспоряни, які займаються цією темою все життя, завжди мріяли

про Український дім. Мені здається, що ця мрія має колись втілитися, щоб ми мали якусь інституцію українську, яка надаватиме можливість проводити якісь заходи, зустрічатися, проводити різноманітні формати», – додала Лілія Усік.

Оксана Запорожченко,
«Стожари»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- 5 республік у росії влаштували референдум за незалежність. Мова йде про Кенігсберг (Калінінград та область), Інгрію (Санкт-Петербург та Ленінградська область), Кубань (Краснодарський край), Сибір та Урал. Результати вийшли такими:
- Кенігсберг: 72,1% за незалежність, 27,9% – проти;
- Інгрія: 66,2% за незалежність, 33,8% – проти;
- Кубань: 55,7% за незалежність, 44,3% – проти;
- Сибір: 63,9% за незалежність, 36,1% – проти;
- Урал: 68,2% за незалежність, 31,8% – проти.

Підсумки онлайн референдумів показали дві важливі тенденції — ідеї незалежності регіонів укоренилися в суспільстві народів, що населяють "російську імперію"; російська влада боїться нас, вільних громадян та результатів нашого волевиявлення. Успішно проведені референдуми – це лише перша ластівка на шляху самовизначення республік, – заявили організатори референдуму.

- Президент США Джоозеф Байден і канцлер Німеччини Олаф Шольц 3 березня зустрілися в Білому домі. Лідери обговорили підтримку України.
- Велика Британія в деяких випадках допомагає Україні більше, ніж просив Київ. Зокрема, кількість переданих ЗСУ танків «Challenger 2» зростає вдвічі.
- До кінця року у Німеччині пройдуть підготовку загалом дев'ять тисяч військовослужбовців ЗСУ. Про це заявив міністр оборони ФРН Борис Пісторіус на зустрічі голів оборонних відомств ЄС у Швеції.
- Європейська комісія планує, у разі потреби, ініціювати продовження терміну надання тимчасового захисту громадянам України до 2025 року.
- Швейцарія дозволила українцям віком 15-20 років залишатися в країні після закінчення терміну тимчасового захисту. Мова йде про закінчення навчання та стажування.
- Кошти з європейських оборонних фондів потрібно направити на закупку боєприпасів для України. Це допоможе пришвидшити вирішення питання з дефіцитом снарядів. Про це заявив голова дипломатії ЄС Жозеп Боррель.
- Українська компанія «AeroDrone» розпочала серійне виробництво безпілотників, здатних подолати відстань від Києва до будь-якої точки у європейській частині росії. Компанія уклала угоду з Міністерством оборони України на постачання першої партії безпілотників ЗСУ. Йдеться про дві моделі «AeroDrone» – «D-80 Discover» з корисним навантаженням 80 кг та «E-300 Enterprise», здатним нести 300 кг.
- Союзники НАТО за останній рік надали Україні військову та фінансово-економічну підтримку на суму близько 150 мільярдів євро, з яких 65 мільярдів — військова допомога.
- Спікер Палати представників США Кевін Маккарті заявив, що не планує відвідувати Україну. У такий спосіб він відповів на запрошення президента Володимира Зеленського. Маккарті, який є республіканцем, зазначив, що він підтримує допомогу Україні, але не підтримує "карт-бланш" у контексті поставок. Раніше голова української держави в інтерв'ю "CNN" заявляв про необхідність візиту Маккарті до України. "Містер Маккарті, він має приїхати сюди, щоб побачити, як ми працюємо, що тут відбувається, які люди зараз воюють, хто зараз воює. І вже після цього робити свої припущення. Я думаю, що спікер Маккарті ніколи не відвідував Київ чи Україну, і я думаю, що це допомогло б йому в його позиції... Коли демократи та республіканці приходять до нас, вони бачать коріння поставок — кожен снаряд, кожен патрон, кожен долар", — сказав Володимир Зеленський.
- Державний секретар США Ентоні Блінкен повідомив про звільнення Неда Прайса в березні з посади прес-секретаря державного департаменту та його перехід на іншу посаду в американському зовнішньополітичному відомстві.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofuradio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100 Canada: \$100
3CA: \$120 USD USA: \$120 USD
міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

«ВИКЛИК КИНУТО»: ОСКАЖЕНІЛИЙ ЛУКАШЕНКО ОБІЗВАВ ЗЕЛЕНСЬКОГО «ГНИДОЮ»

«Диверсією» щодо радіолокаційного літака А-50 на аеродромі Мачулище Україна кинула виклик білорусі – так вважає білоруський недодиктатор олександр лукашенко. У пориві гніву білоруський «президент», в якого руки у крові по лікті, обізвав українського президента Володимира Зеленського «гнидою».

Про це 7 березня повідомила "Белта" у "Телеграм".

«Висновок один. Я ще якось думав, що Україні потрібен мир, що Зеленський вболіває за свій народ. Президент Зеленський – просто гнида. Просто гнида! Такі операції не проводяться без узгодження з керівником країни і головнокомандувачем. Це я вам кажу як президент».

Гнида тому, що він бігає навколо білорусі, надсилає до нас людей і просить, як я вже говорив: "Давайте укладемо пакт про ненапад, давайте домовимося, у нас із вами немає жодних проблем», — сказано в повідомленні.

На що я говорив: "Ми не збираємося нападати". – "Ні, давайте підпишемо договір під егідою Організації Об'єднаних Націй, що ви на нас не нападете". Ви чули мої всі ці заяви. І в цей час... Що ж, виклик кинуто.

Якщо вони розраховують, – я ж знаю, що вони хочуть нас втягнути у війну за командою американців, – якщо ви думаете, що ви, кинувши цей виклик, втянете нас у війну завтра, яка сьогодні йде вже по всій Європі, ви помиляєтеся".

Деталі: лукашенко заявив, що Україна підготувала "терориста", а білоруси провели

блискучу операцію і "за якихось 4-5 днів" змогли встановити всіх його посібників і затримати тих, хто в білорусі.

Водночас він упевнений, що "розслаблятися в жодному разі не можна".

«Ще раз хочу підкреслити, особливо місцевим мерзотникам і тим, хто втік: вони всі встановлені, ми їх знайдемо, там, за кордоном. А втікачам повторюю: готуйтеся, ми до вас уже прийшли. І не вийте. І не постіть у цих месенджерах. У нас нерви міцні, ми знаємо, що потрібно робити», — додав диктатор.

26 лютого на військовому аеродромі "Мачулищі" в білорусі лунали вибухи. Потім з'явилася інформація, що був пошкоджений російський військовий літак А-50.

Представник ініціативи "Вурол" Олександр Азаров повідомив, що за цим стоять білоруські партизани. За його словами учасники ймовірної диверсії в Мачулищах залишили білорусь і зараз перебувають у безпеці.

Після вибуху пул самопроголошеного президента білорусі стверджував, що з літаком А-50 усе гаразд, і публікував, нібито, "свіжі відео", однак моніторингова група "Беларускі Гаюн" повідомила, що російський літак полетів на ремонт у Таганрог.

Представник Головного управління розвідки Міністерства оборони Андрій Юсов заявив, що росія наразі не може виробляти радіолокаційні літаки А-50, один із яких ймовірно пошкодили в білоруському аеропорту в Мачулищах.

Тарас Здоровило, «УМ»

ПОДОЛЯК ВІДПОВІВ НА ЗАЯВИ ЛУКАШЕНКА ПРО ПРИЧЕТНІСТЬ УКРАЇНИ ДО ВИБУХУ У МАЧУЛИЩАХ

Фото: Вікіпедія

Радник голови Офісу президента Михайло Подоляк відреагував на звинувачення олександра лукашенка в нібито причетності «українського терориста» до удару російським літаком А-50.

Подоляк опублікував пост у «Twitter», у якому порадив білоруському диктатору «визначитися з дефініціями».

«Теракт – це коли з території білорусі запускають ракети по українських містах. Диверсії – коли із боку білоруського кордону заходять ДРГ. Удар по літаку-коригувальнику А-50 – антитерористичний акт», – написав Подоляк.

Радник ОПУ також нагадав лукашенку, що відповідальність за атаку на А-50 взяли на себе місцеві партизани.

«КРАЇНИ НАТО НАДАВАТИМУТЬ УКРАЇНІ ВСЕ, ЩО ПОТРІБНО ДЛЯ ПЕРЕМОГИ»

Союзники НАТО надаватимуть Україні все, що потрібно для перемоги над російськими загарбниками.

Про це у Брюсселі на пресконференції за підсумками зустрічі з президентом Албанії Байрамом Бегай сказав генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг.

«Ми щойно обговорили війну росії проти України. президент путін починає нові наступи та продовжує ракетні атаки. Наша відповідь — продовжувати надавати Україні все, чого вона потребує для перемоги. Союзники напружують свою безпрецедентну підтримку, і

я вітаю зобов'язання щодо такої допомоги від Албанії. Ми маємо продовжувати нашу допомогу так довго, як це буде необхідно», — зазначив керівник Альянсу.

Він зауважив, що Албанія відіграє ключову роль у підтриманні стабільності та співробітництва в регіоні Західних Балкан, який стратегічно важливий для НАТО. Альянс продовжуватиме свою миротворчу місію в Косово та сприятиме продовженню діалогу між Приштиною та Белградом з нормалізації відносин, що відбувається під егідою Європейського Союзу.

НАРЕШТІ РОСІЯ ПОЧИНАЄ РОЗУМІТИ. ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ВИБУХИ В КОЛОМНІ ТА ПОДІЇ В БРЯНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Я взагалі не розумію, чому ми так реагуємо на повідомлення щодо серії вибухів у росії, що почали з'являтися останніми днями. Це те, чого росія повинна була очікувати від самого початку. І тепер це відбувається. Мені здається, що це закономірний результат всього того, що тривало навіть не останній рік, а останні десятиліття. Я поясню свою думку.

Питання в тому, що коли ми аналізуємо, чому росія така, ми весь час ковзаємо по поверхні і не хочемо зрозуміти однієї дуже важливої обставини. Росіяни такі тому, що їх ніколи не карали. Якщо ми подивимося на російську історію вглибину, то там є тисячі й тисячі випадків, коли за звірства, за злочини росіяни залишалися непокараними.

Якщо взяти новітню історію після розпаду СРСР, то ми ж спостерігаємо те саме. Хіба покарали росію за Придністров'я, за те, що вона, фактично, анексувала частину Молдови? Не покарали. Покарали росію за грузинські війни початку 90-х? Ні. Покарали росію за геноцид в Чечні під час двох чеченських воєн, коли з лиця землі стерли кілька міст, включно з Грозним? І навіть за найскромнішими оцінками, 300 тис. людей було фізично знищено. Не покарали росію за це. Покарали росію за Грузію 2008 року? Не покарали. А за Крим і Донбас 2014 року? Теж, фактично, не покарали.

Ну, а от сьогодні нарешті росія починає розуміти, що за свої злочини доведеться відповідати. І доведеться відповідати дуже боляче.

В одному з російських пабліків була істерика, коли відразу в п'яти областях росії щось почало вибухати. То одна з блогерок у розпачі запитала — так невже це вже маємо справу з новою реальністю?! Так от, справді, нова реальність прийшла. І вона буде тепер входити в голову кожного росіянина, що за їхні злочини, за те, що вони сприяють цим злочинам, ховаючись за вигадки російської пропаганди, доведеться відповідати. Тому тут все є абсолютно зрозумілим, нормальним і закономірним. І от коли росіяни будуть покарані, і коли ця кара спіткає майже кожного, от тоді, можливо, до цієї маси абсолютно неадекватного населення дійде, що треба жити за іншими правилами, інакше тебе будуть бити. Зараз процес виховання починається. Дай Боже, щоб він продовжився і завершився успішною терапією.

Оцей випадок із російським добровольчим корпусом у Брянській області (корпус закликав росіян до бунту і боротьби проти існуючого ружиму — Ред.) яскраво демонструє, що російська територія — це зшита зі шматків ковдра. Як тільки в якомусь місці з'являється напруження, то ця ковдра починає розповзатися. Питання лише в тому, який шматок відвалиться першим. Ну от секретар РНБО Олексій Данілов говорить про Кавказ. Можливо, і Кавказ. А, бачите, початися все може зовсім не з Кавказу. Тому питання тут лише в тому, щоб ми були готові до цього розповзання шматків рф.

На превеликий жаль, Захід ще не може дорости до розуміння вигідності для себе такої перспективи і все ще сподівається на зміну режиму як на найкраще рішення. Я це вважаю помилкою. Будь-яке перетворення росії на начебто демократичну обов'язково закінчиться тим самим, що ми маємо сьогодні. Бо допоки росія існує як недоімперія, вона буде жити за імперськими правилами. Як тільки росія припинить існувати як імперія, а перетвориться на конгломерат незалежних державних утворень, у яких об'єктивно не буде імперського мислення, бо для цього не буде жодних підстав, от лише тоді ця територія зможе припинити бути дже-релом загрози для всіх.

Володимир Огрязко, український дипломат, міністр закордонних справ України (2007-2009), «NV»

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ПРОВЕЛА СВЯТО ГЕРОЇНЬ

Зліва: голова Округи Нью-Йорк США Марія Венгер, голова 21-го відділу Ярослава Герльовська, Генеральний консул України в Нью-Йорку Олександр Голубов, заслужена працівниця культури України Валентина Шемчук, перший секретар постійного представника України в ООН Ярослава Сочка, журналістка Лідія Корсун, голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Ольги Герасим'юк біля виставки світлин про студентів, загиблих під час війни росії проти України

Зліва: бойова медикиня 36-ї окремої бригади морської піхоти, полонена москвитів Анна Олсен, ведуча програмою Свята героїнь Валентина Шемчук, голова Округи Нью-Йорк США Марія Венгер, волонтерка з окупованого Новоазовська, бранка росіян Людмила Гусейнова біля прапора єднання з прифронтової Полтави

Ми здригаємося, пригадавши той день, коли ворожі російські ракети влучили в українську землю. Тоді, 24 лютого 2022-го, здригнувся весь світ.

Через п'ять років російської війни на українській землі сяє сонце Свободи... Українки-героїні жертвовно захищають рідну землю на полі бою, служать військовими медикинями, у складі добровольчих підрозділів протистоять ворогові, віддають себе волонтерству.

«Жінка – берегиня, жінка – захисниця!» – так називалося традиційне Свято героїнь, яке Округа Нью-Йорк Союзу Українок Америки організувала 4 березня в домівок США. Урочиста подія відбулася з участі Генерального консула України в Нью-Йорку Олексія Голубова, першого секретаря постійного представника України в ООН Ярослави Сочки, голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Ольги Герасим'юк, почесної голови США Ірини Куровицької. Відкрила Свято героїнь голова Округи Нью-Йорк, членкиня 1-го Почесного відділу Марія Венгер.

Учасники зібрання щиро привітали героїнь-українок, котрі мужньо бо-

ронять рідну землю від російських окупантів та пережили жахіття московитського полону, – бойову медикиню 36-ї окремої бригади морської піхоти Анну Олсен і волонтерку з окупованого міста Новоазовська Людмилу Гусейнову. Наші дорогі героїні Людмила Гусейнова і Анна Олсен прибули до США, щоб ще раз сказати світові про злочинні порушення прав людини, прав жінок через агресію росії проти України та про те, що їм, бранкам, довелося пережити в російських застінках.

Модераторка і сценаристка Свята героїнь заслужена працівниця культури України, членкиня 64-го відділу США Валентина Шемчук, щиро подякувавши за відвагу і відданість Україні Анні Олсен та Людмилі Гусейновій передала їм листа до захисників України від школярки Анжели, родина якої мешкає в Йонкерсі, штат Нью-Йорк.

Під час урочистого зібрання прозвучали розповіді про славних берегинь України, її героїчних захисниць майора ЗСУ Вікторію Кравченко, кулеметницю Оксану Рубаняк, старшу лейтенантку ЗСУ Юлію Микитенко, старшого солдата Катерину Бриньцьку, бойових медикинь Юлію

Паєвську, Катерину Поліщук, Тіффані, Марту Дем'янчук, Інну на псевдо Корольок, волонтерок Ганну Ворошеву, Тетяну Потоцьку-Єщук, Юлію Ворошук.

Зі словом про діяльність своїх об'єднань на захист українських жінок проти насилля над ними російських окупантів під час війни росії проти України звернулися до зібрання Людмила Порохняк-Гановська – очільниця Національної ради жінок України та Лілія Шевченко – голова Всеукраїнської громадської організації «Територія жінок». Гурт «Волошки» 21-го відділу США подарував учасникам урочистої події пісні про Україну і її захисників. Усі мали змогу оглянути виставку світлин про українських студентів, які зустріли свою смерть, захищаючи Україну від російських фашистів та від куль ворога на своїй рідній землі не на полі бою, а також про незахищені через війну росії в Україні теми дипломних досліджень загиблих українців-студентів.

Гості-героїні російсько-української війни Людмила Гусейнова і Анна Олсен поставили підписи на прапорі від Волонтерського центру Харківсько-Полтавської єпархії Православ-

ної Церкви України, підписаному захисниками України на передовій і волонтерами. Щойно пересланий із прифронтового міста Полтави Прапор України – прапор єднання – розгорнула ведуча програмою Свята Героїнь Валентина Шемчук та присвятила гостям-героїням, їхнім по-сестрам і побратимам поезію «Щоби свободою рідну знов освятить Україну!»:

*...Лави густі заструнили
Славних синочків і доньок –
Рани святі запружнили
Міццю в бою і в полоні:*

*Затято ворога бити
Непогрішною рукою –
На болотах московити
Хай поростуть осокою!*

*Йдемо безустанно і гідно
Стрій свій тримаєм неспинно,
Щоби Свободою рідну
Знов освятить Україну!*

Ми невідступно йдемо до Перемоги! Слава Україні! Героям і героїням України слава!

**Валентина Шемчук,
м. Нью-Йорк**

СКУ ЗАКЛИКАЄ АМЕРИКАНСЬКУ КІНОАКАДЕМІЮ РОЗСЛІДУВАТИ РОСІЙСЬКИЙ ВПЛИВ

7 березня 2023 р. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) у листі, надісланому до президента та членів правління Академії кінематографічних мистецтв і наук (Академія), висловив серйозну стурбованість впливом росії на голлівудську кіноіндустрію. Зокрема, що стосується номінації «Top Gun: Maverick» на шість призів на 95-й церемонії вручення премії Американської кіноакадемії, включаючи найкращий фільм. 3 січня 2022 року «LA Times» повідомило, що фільм фінансував Дмитро Риболовлев, російський олігарх, який потрапив під санкції України.

«Українці та друзі України в усьому світі вдячні Академії за багаторічну підтримку України. Ми були зворушені хвилиною мовчання на знак солідарності з Україною під час минулорічної церемонії вручення премії Американської кіноа-

кадемії і різноманітними вшануваннями членів Академії. Вже другий рік, коли вони захищають свої сім'ї від повномасштабного вторгнення росії, українці вдячні отримати цю важливу підтримку від такої високопоставленої та впливової інституції», – зазначив президент СКУ Павло Грод.

СКУ закликає Академію:

1. прямо відхилити фільми з будь-якими прямими чи опосередкованими інвестиціями російських олігархів або інших учасників геноцидної війни росії проти України;
2. переглянути правосильність «Top Gun: Maverick» на участь у 95-й церемонії вручення премії Американської кіноакадемії з тієї ж причини; і

3. виступити з сильною заявою на цьогорічній церемонії нагородження, засудивши війну росії проти України та будь-які спроби вплинути на Голлівуд та американське суспільство.

Лист до Академії – <https://bit.ly/3ITVx1a>

«Разом ми можемо зробити все можливе, щоб зупинити військові злочини росії проти українського народу», – підсумував Грод.

Контакт для ЗМІ:

Оля Федюк
Директор з комунікацій
Світовий Конгрес Українців
olga.fediuk@UWCmail.org

МИТРОПОЛИТ ЕПІФАНІЙ ВІДЗНАЧЕНИЙ НАЙВИЩОЮ НАГОРОДОЮ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

5 березня 2023 р. після Божественної Літургії, яку в патріаршому храмі Благовіщення м. Олександрія спільно очолили Папа і Патріарх Олександрійський і всієї Африки Феодор II та Митрополит Київський і всієї України Епіфаній, у Патріаршій резиденції відбулося офіційне прийняття.

Під час нього Предстоятель Олександрійської Церкви ще раз привітав Блаженнішого владика Епіфанія та делегацію Православної Церкви України з візитом. Відзначаючи особисті заслуги Предстоятеля Православної Церкви України Папа і Патріарх Феодор вручив йому Великий Хрест Ордена святого апостола і

євангелиста Марка – найвищу нагороду Патріархату.

Також нагородами були відзначені ієрархи ПЦУ. Митрополити Вінницький і Барський Симеон та митрополит Білоцерківський Євстратій були нагороджені Золотим Хрестом давнього патріаршого Ордена преподобного Сави Освяченого. Членам делегації Патріарх вручив пам'ятні подарунки.

Від імені Олександрійського Патріархату з нагоди візиту української делегації та свята Торжества Православ'я було дано офіційний обід.

Фото: ПЦУ

**Пресслужба Київської Митрополії
Української Православної Церкви**

ДАРУНОК З АВСТРІЇ

У суботу, 4 березня, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві Отець і Голова УГКЦ Блаженніший Святослав передав на потреби Міністерства охорони здоров'я України та військових госпіталів 12 карет швидкої допомоги, які придбали доброчинці з Австрії.

Кардинал Кристоф Шенборн, архієпископ Відня і ординарій для Східних Католицьких Церков в Австрії, разом із громадами УГКЦ в Австрії наприкінці січня цього року придбав ці реанімобілі у Зеленого Хреста. Відтак вони були передані Блаженнішому Святославу, який 18 лютого в Києві, прийняв їх, здійснивши Чин освячення. Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Тепер ці автомобілі швидкої до-

помоги, наповнені реанімаційною технікою, скерують туди, де є найбільша потреба, — до військових шпиталів і різних закладів охорони здоров'я. Кількість переданих карет — 12, з яких 3 направлять до Центрального військового госпіталю в Києві, по 1 — у м. Херсон та реабілітаційний центр, що діє на базі психіатричного госпіталю, у Кропивницькому. Ще одну швидку передадуть Благодійному фонду «Хорт». Решта шість Міністерство охорони здоров'я відправить у районні лікарні на Кіровоградщині, де є велика кількість внутрішньо переміщених осіб.

*Фото: Синод Єпископів УГКЦ
За Пресслужбою Секретаріату
Синоду Єпископів УГКЦ*

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР НА ДОРОГАХ НОВОЇ ЗЕЛАНДІЇ

знає. Це не ми. Швидше за все, що це роблять новозеландці, підтримуючи український народ у боротьбі за свою незалежність".

Пройжджаючи район Овака, ми побачили неподалік дороги український прапор, який майорів на місцевій фермі. Коли ми під'їхали до цього місця і запиталися в одного подружжя: "Чи тут є українці", жінка-новозеландка відповіла: "Ні, ми просто в такий спосіб підтримуємо Україну". Згодом вона додала: "Я подарувала український прапор своєму чоловіку як подарунок на Різдво, а він взяв і повісив його".

Щиро дякую людям Нової Зеландії за неймовірну підтримку України.

*Фото і текст: «Фейсбук»
владика Миколи Бичка*

«МАЄМО БУТИ ТИМИ ДУШПАСТИРЯМИ, ЩО ЗЦІЛЮЮТЬ РАНИ ВІЙНИ»

Голова УГКЦ Святослав 6 березня зустрівся зі священниками Київської архієпархії, які беруть участь у великопісних реколекціях на Житомирщині.

Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Предстоятель УГКЦ заторкнув кілька актуальних для духовенства тем, зокрема про загоєння ран війни. Він розповів про новий стратегічний душпастирський план УГКЦ, де центральна увага зосереджена власне на лікуванні цих ран.

«Маємо пам'ятати, що наше майбутнє залежить не лише від зброї, а й від того, наскільки ми будемо здатні загоїти рани війни. Очевидно, що для загоєння усіх ран потрібно багато часу. Але в цей час кожному з нас важливо плідно працювати та

служити зболеному народу. Тому маємо бути саме тими душпастирями, які зцілятимуть рани війни. Це непроста місія, але для цього маємо особливі ліки — Святі Таїнства, якими ми покликані намастити терпляче тіло українського народу», — наголосив Голова Церкви.

Патріарх Святослав закликав священників Київської архієпархії щодня відчувати відповідальність у місії зцілення українського народу та пригорнути всіх, хто шукає материнського тепла в нашій Церкві.

«Дякую кожному з вас за служіння, яке на цих теренах є непростим, часто важким. Кожен із вас багато працює і робить все, що може, а ми, як Церква, робимо все для того, щоби вас у цьому підтримати».

Фото: «Католицький оглядач»

ІВАН ПАТОРЖИНСЬКИЙ – ДИВО-БАС УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРИ

Іван Паторжинський – один із видатних представників української вокальної школи. Він володів сильним, гнучким, виразним голосом оксамитового тембру та яскравим артистичним даруванням. Його донька Галина писала: “Діапазон пісенного репертуару батька був неосяжним. Він співав і героїчні, і жартівливі, і любовні пісні, бурлацькі, чумацькі (...) і завжди точно міг передати в них різні грані народного характеру”.

Іван Паторжинський народився 3 березня 1886 року в селі Петро-Свистунове Катеринославської губернії (нині Вільнянський район Запорізької області). Батько хлопчика працював у типографії, складав шрифти, але від свинцевого пилу захворів на туберкульоз. Пізніше він став дяком у місцевій церкві. Саме від нього хлопчик успадкував сильний голос. Із шести років уже знав грамоту. Потім вступив до Бахмутського духовного училища. Коли хлопчикові виповнилося 12, помер батько. Далі навчався в Катеринославській духовній семінарії. Та духовна кар’єра не цікавила хлопця, він мріяв про театр.

У 15 років його спів почула професорка Катеринославської консерваторії Зінаїда Малютіна. Голос юнака так вразив викладачку, що вона запропонувала йому безоплатні заняття з вокалу. Під час навчання в семінарії хлопець організував чоловічий квартет, з яким виступав в Одесі та Кам’янському.

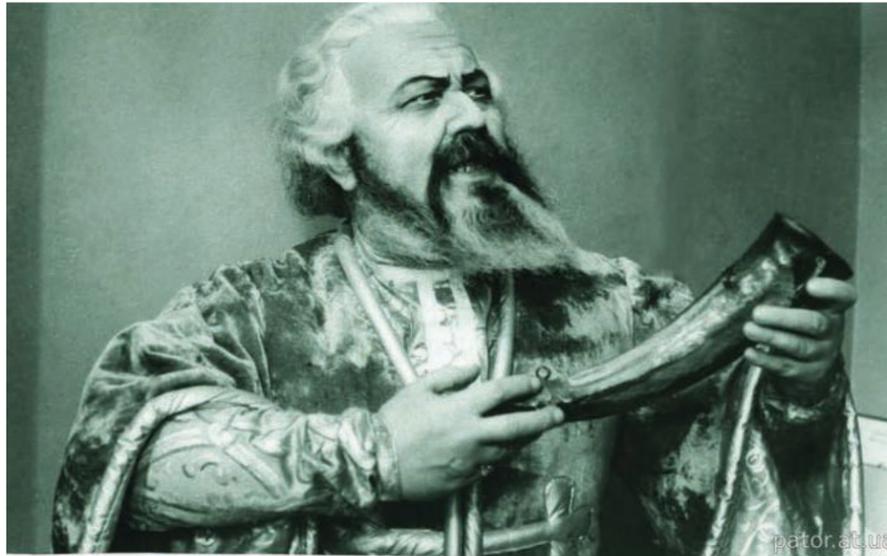
У 1915 році Іван Паторжинський познайомився із дівчиною на ім’я Марфа. Їй 19, їй – 16. Вона зачарувала Івана своїм співом. Пара ледь дочекалася поки Марфі виповниться 18, щоб побратися. Це було кохання, яке вони разом пронесли крізь усе життя. У них народилися дві донечки.

Одразу після весілля Іван вступив до консерваторії у вокальний клас Малютіної, але буремні події 1917 року стали на заваді навчанню. Щоб прогодувати родину, Паторжинський працював викладачем в Алчевську, водночас створив при школі хор і клуб. У 1921-му Іван повернувся до

занять з вокалу у Малютіної. Бачачи скрутне матеріальне становище молодого подружжя, посприяла у працевлаштуванні Івана писарчуком у банк.

За рік Іван Паторжинський завершив із відзнакою вокальний клас. На випускному іспиті співав арію Мефістофеля з “Фауста” та Мельника з “Русалки”. По завершенні консерваторії, Іван отримав запрошення до Київської опери, але він відмовився й залишився в Катеринославі (нині місто Дніпро). Організував хорову капелу й співав у чоловічому квартеті.

Переломним моментом у житті Паторжинського став 1925 рік. У Харкові відкрили перший державний оперний театр. Іван подався на прослуховування. Комісія одразу ж запропонувала співакові місце в театрі, але лише для епізодичних ролей. Робити було нічого – погодився. Та одного разу виконавець головної партії раптово захворів, треба було терміново кимось замінити. До вистави залишалися лічені години. Тоді Паторжинський запропонував свої послуги. Він заявив, що зможе виконати партію Мефістофеля без підготовки та репетиції. Ризик великий, театр

готувався до провалу, та Іван проспівав блискуче.

Успіх був приголомшливий, тоді всі зрозуміли, що це нова зірка опери. Відтоді кар’єра співака стрімко пішла вгору. Отак фаустівський демон швидко прочинив двері Паторжинському на велику сцену. Та найбільше співак любив виконувати партію Тараса Бульби за однойменною оперою Миколи Лисенка, яку артист виконував впродовж багатьох років, за яку був удостоєний Державної премії в 1942 році.

У харківській опері Іван пропрацював 10 років, виконав понад 30

партій. Його голос звучав на радіо, на концерти з його участю приходило безліч прихильників. Гастролював із пересувною трупією Вольгемута від Житомира до Криму. Тоді ж сформувався неповторний дует Паторжинського з Марією Литвиненко-Вольгемут, який тривав аж 30 років.

У 1934-му на сцені пролунала прем’єра “Запорожець за Дунаєм”

міст. У його репертуарі звучали як камерні твори так і народні пісні. Свій голос співак зберіг до останнього подиху, так само як і свою працездатність. Віддавав усі сили переважно театру, тому грамофонних записів було небагато: 20 платівок із оперними творами, та ще 50 записів романсів. Єдине, що могло відволікти Паторжинського від сцени – рибалка. У руках із вудкою співак відпочивав душою.

21 травня 1959 року на сцені Київської консерваторії відбувся виступ Паторжинського у великій концертній програмі, яку транслювали по радіо, у залі ж був повний аншлаґ. Слухачі аплодували стоячи, і тоді ще ніхто з них не знав, що це останній виступ неперевершеного майстра. За сім місяців після концерту, 22 листопада 1960-го Іван Паторжинський відійшов у засвіти. Похований на Байковому кладовищі.

На фасаді будинку в Києві, де мешкав Паторжинський, встановлено гранітну меморіальну таблицю з барельєфним зображенням співака. Також на честь співака у Києві названо вулицю. У серпні 2018 року затверджено Положення про премію імені Івана Паторжинського за досягнення в галузі музичного мистецтва.

Фото: «Вечірній Київ»,
«Україна модна»,
«Український Інтерес»

Марися Тишкевич, «УІ»

КРИМ – ВИРІШАЛЬНИЙ ФАКТОР ДЛЯ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ

Генерал-лейтенант збройних сил США у відставці, экс-командувач військами США в Європі Бен Годжес розповів в інтерв'ю, чому Захід тягне з поставками Україні винищувачів, чому головним питанням перемоги України має бути Крим, а не Донбас, та що саме варто зробити, щоб наблизити цю перемогу.

— Найперше і найголовніше питання — що не так з F-16? Чому США не відправляють їх Україні? Президент США Джо Байден сказав, що Зеленському вони не потрібні для контрнаступу. Але навіть мені, як цивільному, зрозуміло, що для успіху контрнаступу потрібно мати весь спектр засобів. Тобто, перед тим, як рухати вперед танки, ти маєш нейтралізувати ворога ракетами більшого радіусу дії. Прикривати танки треба штурмовою авіацією. А для прикриття штурмової авіації необхідні винищувачі. Думаю, пан Байден, як верховний головнокомандувач США, розуміє це. Отже, що не так з F-16?

— Не думаю, що потрібна моя відповідь. Ви описали все достатньо чітко. Ви описали, чому авіація важлива. Але я думаю, що адміністрація Байдена отримує погані поради від Ради Національної безпеки США та від Пентагону стосовно того, що треба, а що не треба.

Мені здається, вони мислять дуже традиційно, лінійно. Вони, як і раніше, не концентруються на тому, що найбільш важливе. А найбільш важливе — це війна і перемога України в ній. Найважливіше — звільнити Крим. Україна ніколи не буде в безпеці, допоки росія буде окупувати Крим. Світ не буде інвестувати у відновлення України, допоки не буде повних гарантій безпеки (а це передбачає, що росія більше не окупує Крим).

Тобто, росія буде порушувати або блокувати шляхи доправлення вантажів до Азовського моря і звідти. Так, як вона робить це зараз. І, звісно, росія буде перекривати морські шляхи до Одеси та з Одеси. Це означає, що основні зусилля мають бути зосереджені на звільненні Криму.

Як мінімум, треба зробити збройні сили росії неспроможними. Щоб Чорноморський флот не міг більше перебувати в Криму. Щоб російські ВПС не могли там залишатися. Щоб не змогли звідти запускати дрони. Як вам це зробити? Високоточні удари з великих дистанцій.

Я рекомендував би Генштабу та Уряду в Києві чітко визначитись з тим, що Крим — це ціль. Донбас важливий. Але нехай росіяни продовжують вбивати себе на Донбасі, поки українці збирають сили для звільнення Криму. І давайте зосередимося на тому, що потрібно для того, щоб це зробити.

Щодо F-16, то я абсолютно за F-16. Вони б мали у вас бути ще рік тому. І я за це. Але проблема в тому, що ми витрачаємо час на обговорення конкретних платформ зброї, замість можливостей. Якщо ви говорите про конкретні платформи, ви полегшуєте роботу опозиції (в США), яка каже

“це займе більше часу, вам це не потрібно”. Давайте говорити про можливість зброї. І тут багато різних речей, які мають схожі можливості.

— Що саме, наприклад?

О'кей, “F-16”, “ATACMS”, “Grey Eagle drones”, “Ground Launch Small Diameter Bombs”, “Storm Shadow” і низка інших видів озброєння. Назва системи взагалі не має значення. Має значення той ефект, який ви хочете мати.

Простими словами, ви маєте визначитись, які можливості (не системи, а саме можливості!), потрібні для того, щоб ізолювати Крим, щоб росіяни не змогли відновити Керченський міст або так званий сухопутний міст з Маріуполя через Мелітополь до Криму. Ви можете обрубати його, зруйнувавши мости, шляхи транспортування. І тільки потім — сухопутні сили.

Думаю, у травні-червні збройні формування, які готує зараз Україна, треба кидати не в середину битви за Бахмут, а розумно спрямувати в напрямку Мелітополя та Маріуполя, щоб обрубати сухопутний міст. А потім ви можете підтягнути більше “HIMARS” і розпочати завдавати ударів по Севастополю, Джанкою, Сакам, по всіх цих місцях.

Тоді для росіян буде майже неможливим залишатися там. Так Україна може перемогти.

Донбас повернеться пізніше. Це може статися вже цього літа. Але нам потрібно визначитись з тим, чому Крим — це вирішальний фактор. Тут йдеться не просто про суверенітет, про символізм чи про емоції. Це треба зробити з холодним серцем.

— Дуже раціонально.

— Так, емоції всі розуміють. Але, якщо Крим не повернеться, не буде західних інвестицій, не буде “плану Маршалла”. Ніхто не буде вкладати гроші, якщо будуть розуміти, що росія через два-три роки може знову атакувати. Маріуполь, Бердянськ ніколи не будуть морськими портами, тому що росія буде блокувати Азовське море...

Ви повинні поставити собі таку задачу, тому що результатом буде нездатність України нагодувати мільйони в Азії, Африці та Латинській Америці. А мільйони українських біженців будуть змушені залишитися в Європі, тому що їм не буде, куди повертатися. Тому важливо ухвалити правильні рішення, які базуються не на емоціях, а на практичності.

— Чи вважаєте ви, що Україна здатна провести успішну військову

операцію в Криму, якщо брати до уваги ті засоби, яка вона має зараз?

— Ні. Це те, про що я кажу зараз. Маємо вимагати зброю дальнього радіуса дії, щоб, найперше, ізолювати Крим. Ви це знаєте краще, ніж я.

Повторюся, є лише два сухопутні шляхи до Криму: Керченський міст і так званий сухопутний міст. Якщо ви обріжете обидва, Крим перетвориться на пастку для росіян. А потім ви маєте використовувати високоточну зброю.

Будь-який таксист у Києві знає, що і де знаходиться в Криму. Нічого не сховаєш. Отже, високоточною зброєю треба вразити військові цілі в Севастополі, щоб змусити Чорноморський флот піти звідти. Далі — авіабаза в Саках. Ви пам'ятаєте торішнє відео людей на пляжі в Саках, які дивляться на вибухи та кажуть: “Що це коїться?”. Цього року на пляжах нікого не буде. Тож ви будете використовувати зброю іншого типу, щоб точно вражати цілі.

— Досі українські сили не кажуть, чим вони дістали цілі...

— Тому ми маємо зосередитись не на назвах систем, а на задачах. Крим — це найважливіший момент. Не Донбас.

Мені здається, Пентагон робить помилку, наполягаючи, мовляв, даймо українцям ту чи іншу зброю, аби відсунути росіян назад. Не відсувати їх назад треба. Вони самі відсунуться, як тільки втратять Крим.

Це Клаузевіц, це Сунь Цзи, це оперативне мистецтво. І український Генеральний Штаб знає це. Ми маємо змусити Пентагон мислити не лінійно, а в контексті саме такого оперативного мистецтва.

— Ви передбачили операцію росіян із захоплення Херсона. Дозвольте мені попросити вас зробити навпаки, розказати, як має виглядати кампанія із визволення Криму.

— По-перше, Захід має погодитись, що Крим — це вирішальний момент у війні. І що він має бути звільнений. Це не має бути предметом обговорення на переговорах. Тобто це означає, що Франція, Німеччина, Британія, Штати, інші країни мають не тиснути на Київ, мовляв, залиште росіянам Крим заради миру. Це катастрофа! Повірте мені, Україна не зможе відновитися, якщо світ буде знати, що росія проведе нову атаку через два-три роки. Інвестори будуть знати, що втратять тут, бо росія знов почне атакувати. Тому Київ має бути твердим, щоб переконати союзників, що Крим — це вирішальний момент.

По-друге, маємо відновити економіку. Без цього будемо мати проблеми. І тому ще цього року Сполучені Штати мають надати все необхідне, щоб це зробити. Це саме ті можливості дальнього радіуса дії, про які я кажу.

Якби ви мали “ATACMS” вже зараз, ви б були готові вже зараз дістатися Севастополь. Регулярно. Але ми говоримо не просто про “ATACMS”. Ми говоримо про те, як зробити Крим неможливим для перебування російських військових.

Настільки, щоб вони пішли звідти. Тут варто думати в контексті фаз операції, щоб вже в найближчі два-три місяці росіяни не змогли відновити Керченський міст. І робить те, що ви робите. Мости в Мелітополі та інші мости по дорозі... Щоб росіяни не могли рухатись. Починайте ізолювати Крим.

— Ви маєте на увазі так званий сухопутний міст від Маріуполя і далі?

— Так. Якщо рухатися з Маріуполя через Бердянськ або Мелітополь, там скрізь мости. Починайте вражати ці цілі. І пам'ятайте що точність може перемогти кількість. Єдина перевага росіян — це кількість їхньої піхоти й готовність відправляти її стільки, скільки потрібно, щоб пробити оборону. Їм байдуже, скільки людей вони втратять. Більшість з них відправлена сюди з Туви, Бурятії, а не з Москви.

— Вони не думають про них, це правда.

— І це єдина перевага, яку вони мають. Питання, як нейтралізувати цю перевагу. Тільки точністю. Точкові удари по штабах, по складах артилерійських боєприпасів і транспортних шляхах.

Через пару тижнів після появи “HIMARS” росіяни зрозуміли, що їхні штаби та склади розбиті. І вони відтягнули їх далі. Якщо Україна матиме більш далекобійну зброю, вона продовжить бити штаби і склади. І, таким чином, нейтралізує єдину перевагу, яку має росія. Тому ми маємо говорити не про якісь окремі засоби, а про можливості. Тобто, далекобійну високоточну зброю.

Але дозвольте мені спитати про річ, про яку Залужний вже говорив. Чому ви думаєте, що звільнення Криму покладе край цій війні? Адже росія має і матиме ракети, які дістануть по Україні з відстані в кілька тисяч кілометрів. Для їх застосування навіть не доведеться заходити в український повітряний простір, залишаючись недосяжними для українських далекобійних ракет.

— Так, вони в них є, і вони будуть їх мати. Взяття Криму не змусить їх зникнути. Але дві важливі речі відбудуться.

По-перше, втрата Криму призведе до докорінних змін на російському боці. Навіть зараз є великий конфлікт між Пригожиним, Шойгу, Кадировим. Ці хлопці ненавидять один одного. Я думаю, російський Генеральний штаб сподівається, що Пригожин програє, а їхні люди виграють. Отже, уявіть, яким буде результат втрати Криму, до чого він призведе на їхньому боці.

По-друге, їхні запаси високоточної зброї обмежені. Вони зараз, буквально, змушені розбирати пральні машини і робити з них ракети. На цьому фоні, втрата Криму ускладнить підтримку росії з боку Китаю та Ірану. Це підсилить ефект на додаток до того, що росія відсуне свої війська, не зможе використовувати Чорноморський флот або запускати з Криму іранські дрони.

АЛЬТЕРНАТИВИ НАТО НЕ ІСНУЄ. УКРАЇНА ПОЗА АЛЬЯНСОМ – ШЛЯХ ДО ТРЕТЬОЇ СВІТОВОЇ

Останніми тижнями в західній пресі з'явилося кілька матеріалів про майбутні гарантії безпеки України. Американське видання "The Wall Street Journal" пише, що Берлін, Париж і якоюсь мірою Лондон, будімо, штовхають Київ до перемовин з Москвою, які мають відбутися відразу після контрнаступу. За даними "WSJ", лідери ключових держав Європи бачать Україну в ЄС, однак не готові повноцінно включити її до НАТО після завершення війни. Гарантії безпеки нашій державі, як вказує американський ЗМІ, зводяться до надання сучасних озброєнь та інтеграції вітчизняної оборонної системи в ланцюги постачання Альянсу.

Країни Центральної та Східної Європи виступають проти такої пропозиції, адже вважають, що такі «експерименти» лише продемонструють путіну, що Захід починає втомлюватися. Ба більше, Москва може використати дипломатичну паузу – як вона це робила під час Мінських перемовин – для підготовки до ще більш потужного нападу.

Водночас люди з оточення Макрона запевняють, що французький лідер не збирається поступатися інтересами України. Канцлер Німеччини Олаф Шольц у нещодавньому інтерв'ю "CNN" заявив, що передумовою для переговорів має стати виведення російських військ, що Берлін не штовхатиме Київ на неприйнятні компроміси. Однак голова німецького уряду не відповів на пряме запитання: чи має Росія покинути Крим і Донбас.

Європейські лідери досі живуть у світі ілюзій, вважаючи, що Путін може піти на переговори і Росія відступить від своїх намірів захопити Україну, позбавити її суверенітету. Однак будь-які половинчасті рішення, які стосуються інтеграції нашої держави до євроатлантичної спільноти, до Євросоюзу та НАТО, призведуть лише до одного – до Третьої світової.

У Європі зараз надто багато думають про те, що станеться з Росією, якщо Путін остаточно програє. Макрон, який говорить, що не хоче

Лідери Групи 20 під час саміту
Фото: White House Pool

краху РФ і не вірить у швидке падіння російського режиму – гарна ілюстрація дискусій, які відбуваються поза інформаційним простором.

Одні західні лідери бояться, що Росія ще більше радикалізується, інші – що вона розвалиться і не буде спроможна контролювати ядерне озброєння. І ніхто так і не зрозумів, що ключова мета Путіна – залишити після себе милітаризовану, шовіністичну, фашистську Росію, яка протягом десятиліть залишиться загрозою для Європи.

Звідси і всі ті ідіотські пропозиції так званого половинчастого вступу України в НАТО, дискусії про її довгий шлях до ЄС. Як і перед початком повномасштабного вторгнення, деякі голови держав Євросоюзу вважають, що російський агресор може погодитися припинити бойові дії та навіть відмовитися від окупаційних планів в обмін на гарантії того, що Україна не буде частиною Альянсу.

Наївні. Путін перебуває у такій політичній ситуації, коли будь-який його програш означатиме падіння режиму, який він конструював майже чверть століття. Перемовини для нього – це теж програш. Путіну потрібна тільки війна, бо так він зможе контролювати силовий апарат і тримати в руках молодих бюрократів та олігархів – тих, хто хай на перший погляд і гіпотетично, однак усе ж має можливість створити проблеми всередині Росії.

Водночас частина західноєвропейських лідерів – з якихось дивних причин – не порушує іншого питання: а що буде, якщо Україна не вступить до НАТО? А відповідь проста: світ прийде до Третьої світової. І це не якась патетика. Якщо Захід програє – а відсутність України в НАТО і є тим програшем, то Росія рано чи пізно нападе на членів Альянсу, Китай анексує Тайвань, Іран почне кривавий конфлікт на Близькому Сході, а радикальний іслам сунітського типу вийде далеко за межі Афганістану. Усе це призведе до глобального протистояння, коли, як правильно каже президент Зеленський, Заходу прийде відправляти вже не зброю і не гроші, а своїх людей.

Усі ж розмови про південнокорейський сценарій для України, про творення якоїсь межі на кшталт 38 паралелі, що розділяє Південну та Північну Корею, – це суцільний ідіотизм. Люди, які про це всерйоз дискутують на Заході, або неuki, або провокатори. 38 паралель виникла після поразки Японії у Другій світовій і розділення Корейського півострова на зони впливу США та СРСР. Після чого почалася війна 1950-1953 років, у якій брали участь з одного боку війська США та коаліції ООН, а з іншого – сотні тисяч китайців і радянські військово-повітряні сили. Корейська історія – то історія не успіху, а кривавого місива.

Час усім відкрити очі: для України не існує жодних альтернатив, окрім вступу в НАТО. І Захід не має іншої опції, окрім як прийняти Україну до Альянсу. Будь-які інші рішення призведуть до ще більшої трагедії світового масштабу.

Олександр Демченко, «ЛБ»

СВІТ ВІРИТЬ У ПЕРЕМОГУ УКРАЇНИ

Весна несе великі зміни до України. Західні медіа пишуть про те, що ми не тільки вистояли, але й здобули низку показових перемог у битвах над загарбницькою армією Путіна. Якщо низка експертів вважала, що країна не витримає повномасштабного вторгнення, а понівечена ракетними обстрілами інфраструктура нас заморозить, вони глибоко помилялися. Ситуація змінюється на краще. Мужність, єдність і героїзм українців додали міжнародній спільноті впевненості в тому, що Росію можна зупинити і перемогти. Безперечно, Україна і весь світ об'єдналися в боротьбі проти російських злочинців. Збройні Сили України – воїни світла, і це факт.

Про те, як українці пережили кремлівський «зимовий терор», пише і "Washington Post". Зараз світ в очікуванні від України весняного наступу. Зокрема, сенаторка Марсі Каптур під час своєї промови у Конгресі США процитувала Тараса Шевченка, зазначивши, що «слова українського поета (...) звучать особливо правдиво сьогодні, як і тоді, коли він написав їх майже 200 років тому: «Вставайте, кайдани порвіте, і вражою злою кров'ю волю окропіте». Час для української перемоги настав».

При цьому вона наголосила, що жодна країна у світі не постраждала в радянські часи більше, ніж Україна. «Понад 4 мільйони невинних людей

Йосип Сталін заморив голодом, а ще мільйони, і мільйони, і мільйони, імена яких ми ніколи не дізнаємося, були вбиті жорстоким комуністичним режимом», — сказала Марсі Каптур.

Рік повномасштабної війни відкрив багатьом очі на російського диктатора, чітко давши зрозуміти, хто ворог, а хто друг. "Politico", пише про те, що оскаженілі сили Путіна використовують військові злочини та тортури, щоб стерти українську ідентичність. В статті розповідається про особливі форми знущань — полонених на окупованих територіях змушують вивчати та декламувати російський гімн, вірші російських поетів, читати проросійську літературу в одиночних камерах.

Журналістка видання зазначає, з перших днів окупації російські військові здійснювали «вилучення всього українського: знищення книг, символів, культурних пам'яток, перевиховання дітей за російською програмою та багато іншого».

Американський журнал "New Lines" подає історію українки, яка перейшла з російської на українську. «Найгостріше я відчула смак рідної мови, проїжджаючи через Бородянку, Бучу та Ірпінь через два місяці після того, як ці українські міста на Київщині були звільнені українською армією з «братніх» обіймів росіян» — йдеться у статті.

Оповідуючи про так звані «захист російськомовних», відзначається, що Путін перетворював російську мову на зброю, яку «ворог приставив до горла».

"New Lines" наголошує, що війна підштовхнула багатьох до відмови від мови терористів та вбивць. І зараз на блокпостах саме за вимовою українського слова «паланиця» відрізняють друга від ворога: «Ідеально вимовлені російськомовними українцями голосні та приголосні звуки змушують росіян задихатися від одного слова, що означає гостинність у країні, яку вони захопили», — говорить у статті.

Мова стала справді головним маркером ідентичності, показником «свій-чужий», фактором свободи, ознакою вільних людей.

Ця весна і справді буде переможною. Зупинивши російське зло, відстоявши загальнолюдські цінності, нація гідних та сильних торує свій переможний шлях.

Фото: «Главком»

Тарас Кремень, Уповноважений із захисту державної мови, народний депутат України VIII скликання

365 ДНІВ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

ТА 10(+2) УРОКІВ НА ЗЛАМІ ДВОХ ЕПОХ

Війна, спровокована москвою в Україні, це жахлива катастрофа. З неї можна робити важливі, але й — конче — повчальні уроки.

Рік після наступу російських військ нам варта запам'ятати 10 пунктів-уроки. Додаткових два — стосуються, зокрема, реакції демократичного Заходу та внутрішнього стану України.

1. Конвенційна війна нікуди не зникла

Конвенційна, не-ядерна війна між розвиненими державами вважалася остаточно демоном минулих епох. Завдяки ядерному відлякуванню, надійним союзам та економічним взаєминам — військову агресію між державами стали вважати анахронізмом.

Тому, що у спустошливий конфлікт після епохи Холодної війни ніхто вже не вірив, зовсім було занедбано обороноздатність, а утримання миру покладалося на спеціальні мобільні війська з миротворчою місією. Для відновлення й посилення військового потенціалу нині знадобиться щонайменше від 5 до 10 років.

2. Позитивне керівництво було вирішальним

Відхиливши всі заклики покинути Київ й Україну відповіддю «Я потребую амуніцію, а не поїздки!», президент Зеленський став символом незламності країни. З допомогою сильних моральних цінностей, як свобода й демократія, він показав наскільки позитивна настанова однієї людини здатна надихати світ.

Опонент Зеленського, російський автократ путін проявив протилежне. Погано підготовлений генералами й агентами ФСБ військовий похід на Київ став для нього тотальним провалом. Сам путін зробився міжнародним ізгоєм.

3. Воля до боротьби – міцніша за вогневу зброю

Український воїн здивував світ, не тільки військовиків. Цьому допомогли «Джавеліни» проти танків й артилерійські системи «Nimars». Однак, будь-який вид зброї перевищила воля українців перемогти й прогнати ворога.

Навіть в епоху штучного інтелекту та дронів-камікадзе головним ключем для перемоги залишається людський фактор, себто Людина! Сухий підрахунок кількості солдатів та бронемашин – недостатній метод, щоб вимірювати співвідношення сил воюючих сторін.

4. Армія рф — не така грізна машина, яку собі уявляв світ

Попри голосну пропаганду про «непереможну армію» путіна, вона виявилася неспроможною реалізувати модерну тактику «ведення війни взаємодією різних видів озброєнь» — з допомогою піхоти, бронемашин, артилерії та воєнних літаків.

Як результат, ми побачили величезні втрати техніки і живої сили росіян.

5. Війна залишається справою логістики й промислової потуги

Розпочати війну — одна справа, її довести до перемоги — це зовсім щось інше. Росія могла черпати з накопиченого арсеналу ще з часів Холодної війни, тоді коли Захід, навпаки, свою оборонну промисловість скоротив до мінімальних потреб. Необхідність підняти власний оборонний потенціал дуже мляво просочується у свідомість західних політиків. Тому рф готується до тривалих воєнних дій і розраховує на «втому» Заходу від війни.

російське керівництво теж робить належні висновки через значні втрати від війни. росіяни розміщують запаси зброї та боєприпасів у менших складах та на безпечніших відстанях, не так вразливих для ударів з боку українських ракет.

6. Повернулася загроза конфлікту між надпотугами

Після Холодної війни світ опинився в незвичному однополярному періоді, в якому на США припала головна відповідальність за мир, і де демократія — нібито — перемогла. Цей період різко обірвався війною в Україні. На овиді з'явився привид нового конфлікту між великими потугами. На світову арену дедалі впевненішим крокує червоний Китай. Під крилом пекінського Сі Цзіньпіна просить підтримку для своїх планів автократ путін.

Війна в Україні радикально змінила теж погляди щодо ядерної зброї. Той факт, що НАТО всіляко ухиляється від прямого втручання для погашення воєнного конфлікту, така позиція невіддільно зумовлена відкритими погрозами застосування ядерної зброї з боку москви.

Це змушує інші країни задуматися над тим, щоб озброюватись також ядерною бомбою, як останньою надійною опорою для відлякування. Існує у світі тенденція розкручення небезпечної спіралі з виробництва ядерної зброї для самозахисту.

7. Перед новим викликом Захід несе відповідальність сам

На тлі війни в Україні вирисовується нова Холодна війна. З одного боку маємо Захід, який представляє вільні й демократичні країни, від яких відокремлюються авторитарні країни на чолі з Китаєм і росією. З іншого, Захід сприймає війну в Україні як загрозу для світового порядку, тоді коли деякі країни, як Індія й Бразилія, вперто залишаються осторонь від війни, егоїстично називаючи її суто європейською проблемою.

Санкції проти рф підтримують не всі країни, й тому санкції не мають очікуваного максимального ефекту, що вказує на більшу проблему. Значна кількість країн у світі, котрі вважають себе як демократичними, вже тривалий час перебувають у стані «вільного падіння». Та й протяжність війни в Україні, навіть можливість її негативного завершення, підсилю-

ють серед різних авторитарних режимів переконання, що США й, разом з ними, Європа вже не будуть головними міжнародними гравцями.

Саме тому президент Джо Байден сильно підтримав Україну в цій війні за свободу й демократію, відклавши спрямування сил Вашингтону для суперництва з Китаєм — на пізніше.

8. Стратегічна автономія – життєво-важлива

Європа через свою жадібність потрапила в пастку газу- і нафто-залежності від росії. Наслідки від цього всім відомі й дошкульно б'ють та економіці. Лише в останні роки прозвучали в ЄС голоси з вимогами про стратегічну (безпекову) автономію, зокрема в галузі енергетики, але й у військовій та промисловій сферах.

Адже газ і нафта — це одна справа, а залежність від виробничої промисловості Китаю набагато більша. Товарами китайців перенасичені ринки Європи, а штучно занижені ціни підривають економіку європейських країн. Європейці хочуть на китайський імпорт накласти митні тарифи, а виробництво стратегічних товарів планують розгорнути на власній землі, враховуючи при тому ризик подорожчання своїх виробів через вищі платні в Європі.

9. Дипломатія має свої межі

Попри всі спроби зупинити війну дипломатичними зусиллями, цей шлях виявляється не реальним. Позичії обох сторін — через максимальні цілі москви та Києва як передумови, щоб почати переговори про припинення вогню — залишаються досі непримиренними.

Переговори не означають автоматично завершення війни, про що свідчить т. зв. Мінський процес, який не виправдав очікування від дипломатичних перемовин. Без твердих гарантій для безпеки України з боку Заходу, нові переговори з москвою можуть знову провалитися.

10. Пропаганда залишається потужною, зокрема в е-мережі

путін виправдовує війну в Україні як боротьбу за існування росії. Цю лінію кремль паралельно супроводжує політикою жорстких репресій проти найменших проявів протесту й невдоволення росіян.

Це показує, що пропаганда й утиски населення у XXI ст. залишаються могутньою зброєю, незважаючи на е-ЗМІ, але й завдяки світовій мережі інтернету.

10 + 1. Небачена солідарність Заходу й українського суспільства

Готуючись систематично до гарячої війни з наступом на Київ, під претекстом надуманих звинувачень українців та повного заперечення їх як нації й в праві на суверенну державу, путін насправді розпочав війну проти демократичного й волелюбного Заходу.

Ставши свідком, як путін провалив військовий наступ з метою здобути Київ, щоби скинути народом обрану владу на Печерському пагорбі, приголомшений т. зв. глобальний Захід швидко й однодушно консолідував усі демократичні держави. Він став усіма силами та ресурсами на захист України і підтримує Київ у боротьбі проти російського автократа, який перед світом розкрив свою жорстку натуру й імперські зазіхання.

У відповідь на агресію путіна та мужню оборону України за своє життя-буття, весь світ розділився по ідейно-політичній лінії: на держави, в яких шанують право й свободу людини та плекають демократичне волевиявлення, і на держави — автократичні й з репресивними режимами, як рф й червоний Китай.

Всі інші країни змушені будуть зробити вибір між цими двома системами державного устрою та суспільних і людських цінностей. Це стосується й країн центральної Європи, які довгий період перебували під ярмом тоталітарної москви.

Водночас центр уваги та напружень у XXI столітті прогнозовано та плавно пересунеться з Євро-Атлантичного світу на схід — до Азії та Індо-Тихоокеанського геополітичного простору. Про це свідчать дві міжнародні конференції: в москві представників держав Близького Сходу, та в Індії — учасників Асоціації держав Південно-Східної Азії (АСЕАН). москва намагається всіляко обминути каральні санкції з боку Заходу і шукає можливості забезпечити імпорт критичних товарів з допомогою країн, котрі дбають передусім про власні інтереси.

10 + 2. Нова Україна: зміна в суспільстві, відбудова держави

Євромайдан і Революція гідності внесли глибокі зміни у ставленні українців до влади і до своєї самоорганізації на місцевому та регіональному рівнях. Тоталітарна керівна вертикаль змінилася, хоча її негативні риси не повністю зникли. Про це свідчить хвороблива інерція у намаганнях реформувати судову систему й державний апарат, заражені корупційним вірусом. Над очищенням вертикалі відтепер буде впливати горизонтальна влада. Вона почалася від самоорганізації громадського суспільства, головню, у багатьох формах волонтерського руху та ініціативами з боку нового покоління одержимих активістів на широкій громадсько-політичній ниві.

На захист свободи і на відсіч ворожого втручання в Україну мобілізувалося все свідоме українське суспільство — як на рідних землях, так і у світовій діаспорі. За історичною традицією, в нас відродилося «мережеве суспільство» (М. Давидюк, сайт «УП» від 23.2.23: «Україна — мережеве суспільство бджіл, що перемагає постсталінську вертикаль»), яке стало віддано і жертвовно пра-

КУЛЬТУРНІ ЦІННОСТІ З «МЕЖИГІР'Я» ПЕРЕДАДУТЬ В МУЗЕЇ

Вищий антикорупційний суд матеріальні цінності з резиденції «Межигір'я» та мисливського будинку «Сухолуччя» передасть у власність держави.

Про це інформували в пресслужбі Міністерстві культури.

«Вилучені культурні цінності мають належати усім українцям. Збереження цих предметів для суспільства, їх вивчення й публічне представлення — абсолютний пріоритет нашої національної музейної політики. Ми плануємо передати предмети профільним музеям, зокрема тим, які зазнали руйнувань внаслідок російської агресії та тих, які пограбували росіяни», — сказав міністр культури та інформаційної політики України Олександр Ткаченко.

Усього в резиденціях Януковича вилучили 537 предметів, значна кількість яких мають культурну та мистецьку цінність. Зокрема, це:

- картини відомих художників: «Вид Феодосії в місячну ніч» Айвазовського, «Вид на долину Аніо біля Тіволі» Моргенштерна та інші;

- книги: «Апостол» (Діяння і послання святих апостолів), видана друкарем Федоровим у 1574 році у Львові, та інші;
- ікони: «Богоматір Скоропослушниця», написана на поч. XIX ст. у м. Афон, «Воскресіння Христове зі святами» (кін. XIX ст.), «Богородиця Казанська», написана в XIX ст. в Росії, «Христос Вседержитель» (кін. XIX — поч. XX ст.), «Трійця Старозаповітна», написана в майстерні Києво-Печерської лаври (кін. XVIII — поч. XIX ст.);

- вази, дерев'яні скульптури, годинник підлоговий у стилі Людовіка XV, виготовлений у 1765 році у Франції, монета з зображенням Хреста Єфросинії Полоцької та вставками з штучного каміння, пам'ятна медаль «Образ Казанської Богоматері», набір пам'ятних медалей «В пам'ять 200-річчя перемоги у війні 1812 року», мощовик з мощами св. Віктора, 61 аркуш «Спеціальної карти Європейської Росії» (нинішні території сучасних Донецької, Луганської, Харківської областей) автора І. А. Стрельбицького, виконаної в 1921 році в Росії, горщик періоду трипільської культури.

Зараз вилучені предмети зберігаються в Національному художньому музеї України. Далі Міністерство культури має прийняти рішення про передачу цінностей для постійного зберігання до конкретних музеїв.

Міністерство культури

Фото: «Високий Замок»

МИНУВ РІК: ЧИ СТАЛА УКРАЇНА БЛИЖЧЕ ДО ЄС

28 лютого 2022 року президент України Володимир Зеленський підписав заявку на членство України в Європейському Союзі. Рік минув, і Україна вже виконала 7 вимог ЄС.

Україна подала заявку на членство в ЄС 1 березня 2022 року. Через два дні Європейський парламент ухвалив резолюцію про підтримку і необхідність надання Україні статусу кандидата.

23 червня 2022 року Європейська рада надала Україні статус кандидата в члени ЄС. Тепер для того, щоб розпочати переговори про вступ, Україна мала виконати низку рекомендацій Єврокомісії.

Голова Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн наголошувала, що Україна має продовжити боротьбу з корупцією, призначити голову САП та директора НАБУ, знизити вплив олігархів на економічне та політичне життя, ухвалити законодавство щодо процедур відбору суддів, а також — закон про ЗМІ, який увідповіднить українське законодавство з чинними стандартами ЄС.

4 березня 2023 року президент України Володимир Зеленський зустрівся з президенткою Європейського парламенту Робертою Метсолою у Львові. Він запевнив, що Україна прагне якомога швидше завершити виконання рекомендацій Єврокомісії та почати переговори про вступ до ЄС.

У традиційному вечірньому зверненні цього ж дня голова держави подякував Метсолі за лідерство в підтримці та наголосив, що 2023 рік має стати роком початку переговорів щодо вступу України до ЄС.

Президентка Європарламенту не сперечалась з українським президентом.

"Коли ми говоримо, що Україна — це Європа, а Європа — це Україна, це означає, що переговори про вступ мають розпочатися якомога швидше. І це означає, я сподіваюся, вже цього року", — сказала Роберта Метсола у Львові.

Вона заявила, що була вражена "прогресом, якого досягла Україна з приводу рекомендацій Єврокомісії".

І дійсно, прогрес вражаючий. 6 березня 2023 року прем'єр-міністр України Денис Шмигаль заявив, що Україна виконала всі 7 рекомендацій ЄС. Цьому передувало призначення нового директора НАБУ Семена Кривоноса.

"Тепер Україна виконала всі сім рекомендацій ЄС, які були визначені при отриманні статусу кандидата. Це демонструє нашу цілеспрямованість вже цього року перейти до початку перемовин про вступ", — повідомив прем'єр.

Цікаву інформацію щодо готовності до вступу в ЄС надала й народна депутатка, заступниця голови комітету ВРУ з питань інтеграції до ЄС Марія Мезенцева. За її словами, для вступу України до ЄС країна вже виконала 72% домашньої роботи.

"Договір Угоди про асоціацію був підписаний після Революції Гідності, і приблизно 72% умов Україна вже виконала. Це стосується реформ екології, продовольства, промисловості, IT-сектора, цифрової економіки, медіа", — пояснила депутатка в ефірі "FREEDOM".

Мезенцева уточнила, що станом на 13 грудня 2022 року, за рік повномасштабної війни, Україна змогла проголосувати за всі потрібні закони. І Україна готова провести самоаудит законодавства на відповідність європейським стандартам.

"Наразі важливо провести точну оцінку наших зусиль, побачити слабкі місця та зрозуміти, де слід посилюватися. Для цього ухвалюємо постанову про самоаудит українського законодавства на предмет його відповідності європейським стандартам", — зазначив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль на засіданні Кабінету міністрів 28 лютого 2022 року.

Голова уряду додав, що Україна має амбіцію цього року відкрити переговори про членство, а за два роки бути готовою до вступу в ЄС.

Треба зазначити, що вся Україна об'єднана в прагненні євроатлантичної інтеграції. За рік повномасштабної війни українці змінили своє ставлення до інституцій і процесів

не тільки всередині держави, а й за її межами. Згідно з останніми соціологічними опитуваннями, рекордна кількість українців підтримує вступ країни в Європейський Союз і НАТО.

"Одним із прямих наслідків російського вторгнення стало зростання євроатлантичних настроїв українців, де фіксуються рекордні показники за всю історію країни. На сьогодні 87% підтримують вступ України до Європейського Союзу, 86% — до НАТО", — ідеться у звіті соціологічної групи "Рейтинг".

Реальні шанси на зближення з ЄС

"Я дуже сподіваюся, що Україна зможе у 2023 році розпочати переговори, — каже директорка з наукової роботи Інституту економічних досліджень і політичних консультацій Вероніка Мовчан. — Україна дійсно робить багато чого для того, щоб виконати сім рекомендацій".

Якщо Єврокомісія позитивно оцінить прогрес реформ в Україні, є шанс, що Європейська рада ухвалить рішення про початок перемовин з Україною вже восени 2023 року, каже Мовчан. Уряд України сподівається, що процес переговорів буде швидким, і вже через 2 роки Україна зможе стати членом ЄС. На думку Мовчан, процес може зайняти більше часу.

"Два роки, те, що іноді звучить, — це нереально. Понад 10 років, ну як би складно утримати всіх у тонусі, тому ось зараз 7 років до кінця десятиліття — цього достатньо, ну як би базовий сценарій, за яким, я сподіваюся, і ми, і Європейський Союз буде слідувати", — сказала вона в ефірі "FREEDOM".

Під час війни Україна змогла довести, що вона частина архітектури безпеки Європи, каже аналітик Ярослав Божко. І перспектива членства в ЄС, майже нереалістична ще кілька років тому, зараз виглядає для України цілком відчутною.

"Я впевнений, що ми зможемо вступити до Євросоюзу в цьому де-

сятилітті. Звісно, від нас це потребуватиме певних зусиль, однак так чи інакше Євросоюз зробив низку важливих політичних заяв. Приміром, вони готові бути драйверами нашого економічного відновлення і це все вестиме нас до більшої сумісності з правовими, економічним і політичними системами в Європейському Союзі", — сказав Ярослав Божко.

Він зазначив, що від України потребується низка реформ. Також терміни вступу до ЄС залежатимуть від економічних чинників.

"Тобто наскільки швидко Україна зможе відновлювати свою економіку, і які будуть показники бюджету. Тому що ЄС досить серйозно ставиться до теми дефіцитного бюджету і боїться до себе приймати країни, які є суттєво біднішими за решту членів ЄС, щоб це не спричинило одразу ж неконтрольований міграційний наплив до інших країн союзу", — сказав він в ефірі ЗМІ.

Марія Мезенцева висловила власну думку щодо того, коли Україна може вступити до Європейського Союзу.

"Мені здається, що через одну каденцію, ось цього року будуть вибори до Європарламенту, а каденція триває п'ять років, українські депутати, поряд з іншими представниками 27 країн ЄС, голосуватимуть і виступатимуть тут", — зазначила народний депутат.

Співробітники Центру європейських політичних досліджень (CEPS) Майкл Емерсон і Стівен Блокманс у свою чергу вважають, що на тлі розгляду кандидатури України для вступу до ЄС, у самому Європейському Союзі необхідно якнайшвидше змінити підхід до механізму розширення.

"Україна повинна перемогти у війні з росією. Однак якщо ЄС не реформує механізм розширення, то разом із Україною вони можуть програти світ. Ставки занадто високі", — зазначили Емерсон і Блокманс у доповіді Центру європейських політичних досліджень (CEPS).

Валерія Шипуля,

«Кореспондент»

КРИМ – ВИРІШАЛЬНИЙ ФАКТОР ДЛЯ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ

→ Закінчення з стор. 10

Звісно, у росії залишатимуться далекобійні ракети. Але, я думаю, в них виникнуть внутрішні проблеми. Після втрати Криму в них буде менше ентузіазму стосовно Донецька та Луганська, наприклад. Це буде стратегічним результатом. Тому я кажу, що Крим — це вирішальний момент. Я маю на увазі, якщо Україна цілковито звільнить Донецьку та Луганську області, це буде добре, але це не буде...

... ще не буде перемогою.

І головна задача від цього не зміниться.

— **Захід ще не готовий визначитися зі своїм баченням перемоги над росією, це проблема. І, відповідно, Захід не готовий діяти так, як треба, для перемоги над росією, бо він не визначився з тим, що означає перемога над росією. Можливо, це тому, що Захід боїться, що після колапсу росії її ядерний арсенал перейде під контроль десятків непередбачуваних вождів? Але навіщо ж потрапляти в ту саму пастку, в яку ми потрапили, наприклад, після Будапештського меморандуму?**

— Все, що ви кажете, правда. Як правда і те, що є люди, налякані тим, що росія може використати свою ядерну зброю. А якщо росія розпадеться, ця зброя може опинитися в руках тих людей, яких Захід не хотів би бачити в якості власників такої зброї. Це

так і є. І ми повинні визначитися, що робити з такого роду побоюваннями. Але альтернатива цьому — це дозволяти росії шантажувати нас ядерною зброєю і робити все, що їм захочеться. Ось про що ми говоримо.

Не кажіть мені, що ви вірите в західні цінності, якщо ви не готові їх захищати. І тут мова не про вас, а про Париж, Лондон тощо.

Навіть при тому, що росія має тисячі одиниць ядерної зброї, я не думаю, що вони їх використають. Це не дасть їм жодної переваги на полі бою. Весь цей ядерний арсенал вигідний для них, доки вони його не використають. Тому що ми боїмося його. І, на мій погляд, росія матиме справу з катастрофічними наслідками, якщо використає свій арсенал. Я думаю, росіяни знають про це.

Ми маємо говорити всім навколо путіна, всім елітам: "Ти, ти, ти, ти... вас всіх повісять за воєнні злочини, як тільки працює міжнародний трибунал. Якщо ви підштовхнете путіна до використання ядерної зброї, ви будете нести відповідальність". Ми маємо про це говорити. Публічно.

— **Власне, це те, що я хотів від вас почути. Дякую вам за розмову і за підтримку нашої країни.**

— Дякую.

Фото: Вікіпедія
Андрій Цаплицько,
«ТСН.Тижня»

«ГОЛОВНЕ, ЩОБ ЦЕ БУЛА СВОЯ ГРА»

Китайці вирішили підняти ставки. За останні дні вони не сказали нічого нового, але тон явно став різкішим. Міністр закордонних справ Цінь Ган прямо провів паралель між військовою допомогою нам і підтримкою США Тайваню. Це і так було зрозуміло, але прямим текстом раніше китайці це не казали. Більше того, китайський лідер тепер говорить про бажання Заходу на чолі зі США стримувати Китай, а Цінь Ган звинувачує американців в бажанні створити ще одне "НАТО" в Азії. Висновок очевидний — Китай відчув момент, коли суперництво зі США вже не просто не може бути прихованим — воно стає визначальною рисою світу. Все, що буде відбуватися або не відбуватися у світі буде розглядатися через призму цього суперництва. В тому числі і наша війна з росією. Причому пов'язування Китаєм військової допомоги нам і Тайваню — це тільки верхівка айсбергу.

На наших очах і доволі швидко відбуватиметься розмежування "Заходу" і "Сходу", а Євразії — на "Європу" та "Азію". росія може швидко рухатися в китайську сферу впливу: там все більше китай-

ських машин, іде "юанізація" економіки і навіть депозити вже в юанях пропонують. Китай спробує "застовбити" за собою росію та Казахстан як ресурсну базу у всіх сенсах, а Білорусь — як майданчик впливу — такий собі шматочок Азії в Європі. Про наслідки можна говорити довго, але для нас це створює чимало викликів і ризиків.

По-перше, Китаю потрібна слабка росія, але "здати" її аж ніяк не вигідно. Чимало європейських країн дуже залежать від експорту в Китай, і підняття ним ставок може створити виклик для солідарності Заходу, особливо на фоні президентської кампанії в США, де тема Китаю буде однією з основних. Путін це, до речі, теж добре розуміє. Для нього президент на кшталт Трампа — єдиний порятунок від китайської кабали, хоча це може бути і запізньо і Китай з'їсть його "живцем". Що, звісно, не створить простір на схід від нас більш дружнім. росія перетворюється з гравця на того, ким грають, а ми будемо частиною цієї гри, головне, щоб це була своя гра.

Павло Клімкін, «Фейсбук»

СКУ ДЯКУЄ ГОЛОВІ КОМІСІЇ ЄС І ЗАКЛИКАЄ ДО ПРИСКОРОНОГО ЧЛЕНСТВА

8 березня 2023 р. – Президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Павло Грод зустрівся з Президентом Європейської Комісії Урсулою фон дер Ляєн після її потужного виступу на спільній сесії парламенту Канади в Оттаві.

«Від імені понад 20 мільйонів українців, які об'єднані в СКУ в понад 65 країнах, ми дякуємо президенту фон дер Ляєн за її глобальне лідерство на підтримку українського народу. Підтримка з боку громадян ЄС і Канади була і продовжує бути критично важливою для допомоги тим українцям, які були змушені покинути свої домівки, і тим, хто захищає Україну і ЄС на передовій нищівної війни росії проти України», – заявив Грод.

Президент СКУ закликав ЄС розпочати переговори про вступ якнайшвидше цього року, визнаючи, що український парламент продовжує досягати вражаючих успіхів у прийнятті необхідного законодавства, пов'язаного з ЄС. Президент Єврокомісії погодився цьо-

го року зустрітися з СКУ та лідерами українських громад з усіх 27 країн ЄС, щоб обговорити подальшу підтримку українських біженців та залучення громадянського суспільства до захисту та відбудови України.

«СКУ та наші громади в 27 країнах ЄС є життєво важливим мостом для ЄС і потужним адвокатом України, – зазначив Грод. — Ми продовжуємо підтримувати Україну як серед народу, так і серед керівництва кожної країни ЄС. Я дуже вдячний тим українцям і друзям України, які невтомно працюють, щоб забезпечити потужну моральну, політичну, військову та економічну підтримку України та її народу».

У своєму потужному зверненні до парламенту Канади президент Комісії ЄС закликала переслідувати росію за злочин агресії та засудила владіміра путіна та його режим за «використання згвалтування та сексуальне насильство

→ СКУ...стор. 15

Sts. Peter and Paul
Ukrainian Seniors Residence
Український Дім для Сеньйорів
ім. свв. Петра і Павла

JOIN OUR BOARD OF DIRECTORS

Contribute your voice, leadership & experience and make a difference.

Sts. Peter & Paul Residence is a not-for-profit retirement home with senior's apartments for independent living as well as bachelor units for assisted living.

The apartment wing contains 150 units.
Our assisted living wing contains 41 fully furnished rooms.

- Make a difference at board level, while gaining experience and skills.
- Influence the policies and strategies of the Seniors Retirement Home.
- Increase our impact on seniors' living.
- Maintain a strong and resilient home for seniors.

We are looking for leadership in the following professional areas:

- Human Resources
- Health Administration
- Fund Raising
- Finance
- Legal

To complement the existing Board of Directors' backgrounds, the Board is interested in hearing from professionals with the following profile:

- Board of Director experience on a not-for-profit board;
- Ability to read and understand financial statements; and
- Commitment to our values of compassion, integrity and caring.

HOW TO APPLY

Please submit your expression of interest along with your resume to Dr. Jaroslaw Grod, President
bod@sppresidence.com
Submission deadline March 31, 2023

Visit www.sppresidence.com to read our vision and mission and to find out more.

365 ДНІВ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

➔ Закінчення з стор. 12

цювати в інтересах спільного державного блага. Цим Україна радикально відрізняється від росії, де в руках і в голові однієї особи зосереджена фактично абсолютна влада. Тоді коли в Києві ОП представляє делеговану народом владу, а кожний свідомий українець їй віддана українка роблять власні рішення для захисту себе, своєї родини, для свого регіону та всієї України.

Громадські активісти й політикум повинні далі зробити все, щоб конструктивну енергію української нації трансформувати в суспільно-політичні інституції.

Важливим чинником у ході відродження України, треба визнати, знову стала українська армія, загартована в боях — на суші, в небі та на морі. Національна армія стала тепер із народної — інститу-

ційною в архітектурі оновленого державного устрою України.

І це лише початок. Україну чекають великі виклики, на що потрібні чіткі візії та конструктивні рішення. Український політикум має вже тепер думати про перехід від нинішньої гуманітарної політики на підтримку держави в стані війни — до державної стратегії відбудови післявоєнної України, з участю місцевих органів влади та середнього класу підприємців.

Перед Україною стоять складні завдання, серед яких ключові: побудувати нову державу; відродити національну економіку для зміцнення власного суверенітету; подбати за добробут і демографічне зростання населення; старатися зміцнити нашу обороноздатність. При тому Києву слід задуматися також про дипломатичні інструменти, які повинні гарантувати

тривалу безпеку України, як нашу внутрішню, так і зовнішню.

Остання — після гіркого досвіду підступної агресії кремля з тихою підтримкою Пекіна — починається від наших державних кордонів, і вона сягатиме аж до краю землі... Безпека «від Сяну по Кавказ» — нам уже не буде достатньою.

Микола Ворон

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

СКУ ДЯКУЄ ГОЛОВІ КОМІСІЇ ЄС І ЗАКЛИКАЄ ДО ПРИСКОРЕНОГО ЧЛЕНСТВА

➔ Закінчення з стор. 14

як частину своєї «військової стратегії» в Україні». Дали вона заявила канадським законодавцям напередодні Міжнародного жіночого дня: «Це не тільки війна проти України. Це також війна за права людини. Це війна за права жінок».

Текст і фото: СКУ

Плянуйте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюро Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4H9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264 Факс: (905) 847-9108

ПОСТУП
українська радіопрোগрама
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяк

Tel. 647-550-5735

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell: 416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені, \$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

**FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES
DONATE TODAY**

**ПІСНЯ
УКРАЇНИ**

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Steve
905-385-8332

Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ Licence Renewal D.C.A

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Купівля та продаж нерухомості!

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

BCU **Wealth Management**
Invested. For Life.™

RAYMOND JAMES®

БЕЗКОШТОВНІ
КОНСУЛЬТАЦІЇ

FREE
CONSULTATIONS

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ
ПІДХІД

PERSONALIZED
APPROACH

ІНВЕСТИЦІЙНІ
РІШЕННЯ

INVESTMENT
SOLUTIONS

Max Trojan
Wealth Manager
max.trojan@bcuwm.com
416-763-8900

BCU Wealth Management is a full-service boutique investment firm that offers comprehensive financial planning, retirement planning, education planning, and offer various investment solutions.

Відділ управління майном - BCU Wealth Management – це компанія з повним набором послуг, яка пропонує комплексне фінансове планування, пенсійне планування, освітнє планування, а також різноманітні інвестиційні рішення.

Andrew Ostapchuk
Associate Financial Advisor
andrewo@bcuwm.com
416-763-7016

416-763-8900 | info@bcuwm.com | www.bcuwm.com

BCU **Кредитова Спілка Будучність**

**КРЕДИТ НА
НЕРУХОМІСТЬ**

5.35%*
5 років

**Deposit
Special**

5.10%*

22 місяців

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid from February 1, 2023.
*Terms and conditions apply: 5 year closed, fixed rate only; conventional or high-ratio; OAC; detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.

*Terms and conditions apply: 22 month term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. Offer valid from March 7, 2023. Rates are annual and subject to change. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.